

Päätös

Nro 93/2011/1

Dnro ESAVI/515/04.08/2010

Annettu julkipanon jälkeen

20.9.2011

ASIA

Ympäristönsuojelulain mukainen hakemus, joka koskee Kymenlaakson Jäte Oy:n jätekeskuksen toiminnan muutosta. Lupapäätös sisältää lisäksi ympäristönsuojelulain 101 §:ssä tarkoitetun ratkaisun päätöksen noudattamisesta muutoksenhausta huolimatta.

LUVAN HAKIJA

Kymenlaakson Jäte Oy
Ekokaari 50
46860 KELTAKANGAS

LAITOKSEN SIJAINTI

Kymenlaakson Jäte Oy:n jätekeskus sijaitsee Kouvolan Keltakankaalla hakijan omistamilla tonteilla, joiden kiinteistörekisteritunnukset ovat 286-32-2047-1, 286-419-86-1 ja 286-424-3-280.

HAKEMUKSEN VIREILLETULO

Ympäristölupahakemus on saapunut Etelä-Suomen aluehallintovirastoon 31.5.2010. Hakemusta on täydennetty 14.6.2010, 10.5.2011, 29.6.2011, 15.7.2011 ja 15.8.2011.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin kohta 4).
Ympäristönsuojeluasetuksen 1 §:n 1 momentin kohta 13 d), f).

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Ympäristönsuojeluasetuksen 5 §:n 1 momentin kohta 13 d), g).

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT, PÄÄTÖKSET JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Kaakkois-Suomen ympäristökeskus on antanut seuraavat päätökset ja hyväksynyt Kymenlaakson Jäte Oy:lle:

Koko toimintaa koskeva ympäristölupa 25.11.2009 (A 1026, KAS-2009-Y-96-111/KAS-2003-Y-109-121). Yhtiö on valittanut päätöksestä Vaasan hallinto-oikeuteen. Valitukset koskevat uusiin investointeihin liittyviä lupamääräyksiä 14, 21 ja 24. Muilta osin päätös on pantu käytäntöön ympäristönsuojelulain 101 §:n perusteella. Vaasan hallinto-oikeus on antanut asiaa koskevan päätöksen 31.8.2011 (nro 11/0535/2).

Tavanomaisen jätteen kaatopaikan 1-2 vaiheiden maisemointisuunnitelma (YSL 55§) 20.6.2007 (0400Y0326-111).

Vesien tarkkailusuunnitelma 15.10.2009, viimeisin päivityksen hyväksyntä 16.11.2009 (KAS-2007-Y-413-121)

Kymenlaakson Jäte Oy:llä on jätevesien viemäroinnistä voimassa oleva sopimus Kymen Vesi Oy:n kanssa.

Jätekeskuksen alue on 11.6.2001 vahvistetussa asemakaavassa merkitty yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alueeksi (ET). Alueelle on lisäksi laadittu taajamayleiskaava. Taajamayleiskaava on saanut lainvoiman 20.1.2004. Jätekeskuksen alue on kaavassa merkitty ET -alueeksi (yhdyskuntateknisen huollon alue). Jätekeskuksen lounaan puoleinen alue on merkitty E -alueeksi eli erityisalueeksi. Merkinnällä osoitetaan sellaisille toiminnoille varattuja alueita, joiden käyttö muihin tarkoituksiin on hyvin rajoitettu, ja joille yleisöllä ei yleensä ole vapaata pääsyä. Luoteessa on T -alue eli teollisuus- ja varastoalue. Luoteessa on myös MU -aluetta eli maa- ja metsätalousvaltaista aluetta, jolla on erityistä ulkoilun ohjaamistarvetta. Jätekeskuksen pohjoispuolella jatkuu ET -alue. Jätekeskuksen itäpuolella on M2 -aluetta eli maa- ja metsätalousaluetta, jolla on pitkän aikavälin reservivaraus tuotantotoiminnalle.

LAITOKSEN SIJAINNITPAIKKA JA SEN YMPÄRISTÖ

Kymenlaakson Jäte Oy:n jätekeskus sijaitsee metsätalouskäytössä olevalla pohjois-eteläsuuntaisella metsäalueella, jolta ei ole näköyhteyttä asutukseen. Jätekeskuksen alueen ympärille on jätetty 50 metrin levyinen suojapuustovyöhyke, joka estää täyttöalueen näkymisen ympäristöön. Jätekeskus kuuluu osana alueeseen, jolla sijaitsee yhteensä 13 yritystä, joista merkittävä osa on ympäristöalan yrityksiä. Lähimmän asumiskäytössä olevan kiinteistön etäisyys jätekeskuksen nykyisistä toiminnoista on noin 700 m.

LAITOKSEN TOIMINTA JA YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET

Yleiskuvaus toiminnasta

Kymenlaakson Jäte Oy on perustettu vuonna 1997 hoitamaan osakkaidensa jätteidenkäsittelytehtäviä. Yhtiön osakkaina ovat seitsemän Kymenlaakson kuntaa ja Lapinjärven kunta sekä neljä metsäteollisuusyritys-

tä. Jätekeskus on osa Kouvolan Keltakankaalla sijaitsevan yrityspuiston teknologia-aluetta. Yrityspuiston pinta-ala on yhteensä 260 ha, josta Kymenlaakson Jäte Oy:n hallinnassa on noin 100 ha.

Jätekeskuksessa Kymenlaakson Jäte Oy vastaanottaa, käsittelee ja loppusijoittaa jätteitä. Yhtiö toimittaa kierrätyspolttoainetta hyötykäyttöön ja tarjoaa neuvonta- sekä koulutuspalveluja yrityksille. Kymenlaakson Jäte Oy hoitaa Pohjois-Kymenlaakson alueen operatiivisen jätehuollon toiminnot sekä asukasneuvonnan. Etelä-Kymenlaakson asukasneuvonta hoidetaan palvelusopimukseen perustuen.

Jätekeskuksen alueelle on mm. perustettu EU-direktiivien mukainen tavanomaisen jätteen kaatopaikka, joka otettiin käyttöön vuoden 2001 lopussa. Kaatopaikkaa varten on varattu yhteensä 21 hehtaarin alue, jota otetaan käyttöön vaiheittain.

Haetut muutokset jätekeskuksen toimintaan

Kymenlaakson Jäte Oy hakee lupaa seuraaville uusille toiminnoille ja käsiteltäville määrille:

- teollisuuden suurten, leikattavien rautojen vastaanotto, varastointi ja käsittely sekä sekapellin vastaanotto ja varastointi; yhteensä 5 000 t/a
- lyijylasin vastaanotto, varastointi ja hyötykäyttö; yhteensä 3 000 t/a, (Kymenlaakson Jäte Oy on 15.8.2011 toimittanut ilmoituksen, että tältä osin hakemus perutaan)
- puhtaan betonin vastaanotto, varastointi ja loppusijoittaminen; yhteensä 30 000 t/a
- jätteenpolton pohjakuonien vastaanotto, käsittely, varastointi ja hyödyntäminen jätekeskuksen kenttärakenteissa, loppusijoitusalueiden pintarakenteissa ja rakennettavan ongelmajätteen loppusijoitusalueen pohjarakenteissa,
- voimalaitostuhkien hyödyntäminen jätekeskuksen kenttärakenteissa, poltossa syntyvät tuhkat ja kuonat yhteensä 35 000 t/a
- biokaasutusprosessista syntyvän mädätejäännöksen välivarastointi ja vanhentaminen; yhteensä 9 000 t/a
- biokaasutusprosessista syntyvän mädätejäännöksen terminen kuivaus; yhteensä 19 500 t/a.

Hakemuksessa on myös esitetty 25.11.2009 annetun luvan lupamääräyksen 2 mukaisesti ongelmajätteen loppusijoitusalueen rakentamista koskeva suunnitelma, johon sisältyy myös loppusijoitusalueen uusi sijoituspaikka sekä esitys pinta- ja pohjarakenteissa mahdollisesti käytettävistä jättemateriaaleista. Hakemus sisältää perustelut ja selvitykset käytettävien jättemateriaalien ominaisuuksista ja käytöstä kaatopaikkarakenteissa.

Lisäksi haetaan muutosta 25.11.2009 annetun luvan öljyisiä maita koskevaan lupamääräykseen 9 niin, että kaatopaikalla välipeittomaana hyödynnettävien maiden öljypitoisuus nostettaisiin lukemasta 1 000 mg/kg 2,5-kertaiseksi. Määräyksen asiakohta kuuluisi seuraavasti: "Öljyisiä maita,

joiden öljypitoisuus on alle 20 000 mg/kg, voidaan vastaanottaa ja käsitellä hakemuksen mukaisesti. Näin käsitellyt maat voidaan käyttää kaatopaikan välipeittomaana, kun maiden öljypitoisuus laskee alle raja-arvon 2 500 mg/kg."

Teollisuuden suuret, leikattavat raudat ja sekapelti

Vastaanotettu teollisuuden rauta käsitellään ja leikataan tarvittaessa sekä lajitellaan sellaiseksi, että materiaali voidaan toimittaa eteenpäin hyödynnettäväksi. Leikkausmenetelmänä on mekaaninen leikkaus hydraulisella leikkurilla tai polttoleikkaus. Hydraulinen leikkuri voidaan liittää esimerkiksi materiaalinkäsittelykoneeseen. Tarvittaessa käytetään menetelmänä polttoleikkausta tai erityisen vahvojen kappaleiden (paksuus > 400 mm) osalta happipeitsaamista. Leikkausta tehdään 1–2 viikkoa muutaman kerran vuodessa, jolloin voidaan leikata noin 30 t materiaalia päivässä. Rautojen väli-varastointitarve on noin 500 t kerrallaan. Kymenlaakson Jäte Oy:llä on Keltakankaalla toimintaa arkipäivisin klo 7–18 välisenä aikana.

Toiminnan ympäristövaikutukset

Vaikutukset ilmaan

Mekaanisessa, hydraulisessa leikkauksessa ei synny suoria päästöjä ilmaan. Epäsuoria vähäisiä päästöjä syntyy leikkauksessa käytettävistä työ-koneista, esim. dieselmoottorista.

Polttoleikkauksen yhteydessä syntyy vähäinen määrä savua ja pääsääntöisesti haitattomia rautaoksidea sekä hitsauskaasuja. Polttoleikkauksessa metallirakenteiden teräs palaa rautaoksidiksi happikaasun avulla. Huurut sisältävät pääasiassa rautaoksidia. Leikkauksiin käytetään nestekaasua ja asetyleeniä. Polttoleikkauksessa vapautuu myös kaasumaisina päästöinä hiilimonoksidia (häkä) ja typen oksidea. Polttoleikkauksessa syntyvien päästöjen vaikutukset ympäristöön eivät ole hakemuksen mukaan merkittäviä. Dieselkäyttöisistä ajoneuvoista ja työ-koneista aiheutuu päästöjä ilmaan, hiukkaspäästöjä sekä typen oksidea ja hiilidioksidia.

Happipeitsauksessa syntyy savukaasuja. Peitsauksesta muodostuvien savukaasujen puhdistamiseen käytetään savukaasupesuria. Savussa olevat kiintoaineet jäävät pesurin säiliöön, jonka pohjalle kertyvä rautapitoinen sakka kerätään talteen ja toimitetaan edelleen hyödynnettäväksi. Lisäksi, jos leikataan pinnoitettuja materiaaleja, voi näistä muodostua erilaisia orgaanisia lämpöhajoamistuotteita ja raskasmetallien huuruja (esim. maalien lyijypigmenteistä).

Raudan käsittelystä, lähinnä materiaaliuormien purusta ja lastauksesta aiheutuu palvelupisteessä melua. Melua syntyy myös materiaalien liikuttelusta ja käsittelystä sekä dieselkäyttöisistä työ-koneista. Mekaanisessa leikkauksessa materiaalileikkurit ovat hydraulisesti toimivia laitteita, jotka on kytketty työ-koneisiin, joista ei aiheudu normaalia koneenkäytön melua korkeampaa ääntä. Toiminnan vaikutus liikenteen lisääntymiseen alueella on

noin 150–330 kuorma-autoa yhteen suuntaan vuodessa (15 – 33 tonnia/kuorma).

Päästöjä vesistöön ei synny, koska käsittelyt, josta voi syntyä päästöjä, toteutetaan asfaltoidulla, viemäroidyllä sekä öljynerotuskaivolla varustetulla kenttäalueella. Kaikki kenttävedet ohjataan jätevedenkäsittelyyn. Tarvittavan käsittelyalueen koko on noin 0,5 ha.

Puhdas betoni

Puhdasta betonia on tarkoitus vastaanottaa, varastoida ja loppusijoittaa yhteensä 30 000 t/a. Puhdasta betonia vastaanotetaan alueelle, joka oli aikaisemmin (vuosina 2002 – 2009) vuokrattu Ekokem Oy:lle pilaantuneiden maiden käsittelyalueeksi. Betoni murskataan valssi- tai ns. leukamurskaimella kulloinkin tarvittavaan palakokoon. Murskausprosessi on panosluonteista. Materiaalia otetaan vastaan kunnes on kertynyt riittävä erä murskattavaksi. Päivässä voidaan murskata noin 800 – 1 000 tonnia. Maksimivuosimäärä 30 000 t vaatii murskausta noin 35 työpäivänä vuodessa eli arkiviikon pituisia jaksoja noin kuuden viikon välein. Murskattu betoni käytetään alueen täyttöihin ja tasaamiseen. Kivihiilitervaa sisältäviä tai öljyllä saastuneita betoneja ei oteta vastaan.

Ympäristövaikutukset

Betonijätteen vastaanotto, välivarastointi ja murskaus ovat ulkona kentällä tapahtuvaa toimintaa. Murskauksessa muodostuvaa hienoaainesta voi kulkeutua sadevesien mukana vesienkäsittelyjärjestelmään. Toiminta ei kuitenkaan huononna merkittävästi veden laatua, sillä käsiteltävä betoni ei sisällä haitallisia aineksia.

Kentälle tuotavien kuormien purkamisessa, murskauksessa ja murskatun materiaalin kuormauksessa aiheutuu pölyä, joka on pääasiassa kivipölyä. Eri raekokoa olevilla murskejakeilla on varastoinnin aikana erilaiset alttiudet pölyä tuulella sekä liettyä sateilla. Koska murskausta ei tehdä jatkuvasti, pölyn muodostuminen on ajoittaista. Päästö on ns. hajapäästö, mutta siihen voidaan vaikuttaa laiteteknisin keinoin ja myös työtavoilla ja työajan valinnalla. Muita merkittäviä päästöjä ilmaan aiheuttavat murskaukseen ja materiaalien siirtelyyn käytettävät koneet. Koneista aiheutuvien päästöjen merkityksen arvioidaan kuitenkin olevan vähäinen.

Betonijätteen murskauksen melutasoa voidaan verrata kivenmurskaamon meluun, sillä murskauksessa käytetyt laitteistot ovat samantyyppisiä molemmissa toiminnoissa. Murskausta arvioidaan tehtävän noin 35 päivää vuodessa. Materiaalikuormien purku ja lastaus aiheuttavat palvelupisteessä melua. Melua syntyy myös materiaalien liikuttelusta ja käsittelystä sekä dieselkäyttöisistä työkoneista. Vastaanotettavan betonijätteen murskauksen maksimimäärä on 30 000 tonnia vuodessa, eli noin 2 000 autokuormaa vuodessa (kuorma 15 – 20 t).

Koska aiottu toiminta sijoittuu laitosalueen sisäpuolelle, toiminnasta ei aiheudu uutta maankäyttötarvetta eikä siten myöskään kasvistoon ja eläimistöön kohdistuvia uusia vaikutuksia. Toiminta ei edellytä erityisiä maisemallisesti merkittäviä rakenteita, joten maisemahaittaa ei esiinny. Materiaalin joukosta poistetaan roskaavat ainekset jo ennen materiaalin tuontia käsittelyyn.

Kuonien ja tuhkien vastaanotto, käsittely ja hyödyntäminen

Ympäristölupaan haetaan poltossa syntyvien tuhkien ja kuonien vastaanotolle, hyödyntämiselle, käsittelylle sekä loppusijoittamiselle. Lupaa haetaan myös voimalaitostuhkien hyödyntämiselle kenttärakenteissa. Tuhkien ja kuonien yhteismäärä on 35 000 t/a. Se vastaa noin kahden vuoden pohjakuonakertymää Kotkan Energia Oy:n Korkeakosken Hyötyvoimalasta, jossa käynnistettiin kotitalousjätteen energiahyödyntäminen vuoden 2008 lopussa. Lupaa haetaan siten, että tuhkan ja käsitellyn kuonan hyödyntämis- tai loppusijoituspaikka voi sijaita myös muualla kuin jäteyhtiön alueella.

Yleiskuvaus toiminnosta

Kymenlaakson Jäte Oy:n on tarkoitus vastaanottaa tuhkaa ja kuonaa tiivisasfaltoidulle käsittelykentälle, jossa on erillisviemärointi ja tasausallas-kapasiteettia muihin kaatopaikkavesiin nähden.

Hakemuksessa on esitetty Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy:lle Lahteen toimitetun pohjakuonan analyysituloksia, joita on verrattu valtioneuvoston asetuksen (VNA 591 /2006, muutos 403/2009) tuhkan raja-arvoihin. Haitta-aineista kadmium, kupari, lyijy ja sinkki ylittivät asetuksen raja-arvot, varsinkin sinkin, lyijyn ja kuparin kokonaispitoisuudet vaihtelivat eri näytteiden osalta suuresti:

sinkki: 2 000 — 21 000 mg/kg, lyijy: 430 — 1 000 mg/kg ja kupari: 610 — 9 000 mg/kg.

Näiden metallien osalta suuren hajonnan on arveltu johtuvan pohjakuonan heterogeenisuudesta ja näytteenotosta. Pyyhkäisyelektronimikroskooppi (SEM) tutkimusten avulla on todettu metallien olevan pohjakuonassa metallisina. Pohjakuonista tehtyjen PAH -yhdisteiden määritysten mukaan näytteissä ei ollut PAH – yhdisteitä korkeina pitoisuuksina. Kahden toksisuustestin mukaan, jotka on tehty 1-vaiheisen ravistelutestin suodoksesta, valobakteeri- ja vesikirpputesteissä ei todettu suodoksen olleen toksista.

Käsittelyssä kuonista poistetaan isokokoiset kappaleet välppäämällä. Tämän jälkeen magneettiset metallit erotetaan magneettisella metallinerottimella. Riippuen kuonan käyttökohteesta ja sen asettamista laatuvaatimuksista, kuonasta voidaan erottaa myös ei-magneettiset metallit pyörrevirtaerottimella. Kuonan jakaminen eri käyttökohteissa vaadittaviin jakeisiin tehdään yksi- tai monivaiheisella seulomisella. Materiaalia ikäännytetään

tarvittaessa. Ikäännyttämisellä vähennetään haitallisten aineiden liukoisuutta.

Käsitteltävä materiaali on hakemuksen mukaan pölyämätöntä, koska kuona putoaa poltossa arinalta sammutusaltaaseen. Tämän vuoksi käsittelyä ei tarvitse tehdä suljetussa tilassa. Lahden Kujalassa tehtyjen koetoimintakäsittelyjen ja Ekokem-Palvelut Oy:n Keltakankaalla keväällä 2011 tekemän käsittelyn aikana ei ole esiintynyt pölyhaittoja.

Käsittelyllä pyritään vaikuttamaan kuonan ominaisuuksiin siten, että käsitelty kuona on mahdollista luokitella tavanomaiseksi jätteeksi, jolloin se voi soveltua myös maarakennukseen. Lahden Kujalassa tehtyjen analyysien perusteella Hämeen ELY-keskus on todennut lausunnossaan (HAMELY/158/07.00/2010) Kujalassa käsitellyn kuonan olevan jäteluokitukseltaan tavanomaista jätettä. Kuona luokitellaan YM:n jäteluokitusasetuksen 1129/2001 mukaan luokkaan 19 12 12.

Seuraavassa taulukossa on esitetty hakemuksen liitteen mukaisesti käsitellyn ja ikäännytetyn kuonan, 0–50 mm, liukoisuudet (L/S=10) sekä valtioneuvoston antamassa asetuksessa 591/2006 (ja muutos 403/2009) hyötykäytölle asetetut raja-arvot:

Haitta-aine	Liukoisuus mg/kg (kuiva-aine)	Hyötykäyttö peitetty VNa 591/2006	Hyötykäyttö päällystetty VNa 591/2006
Kloridi	1 800	800	2 400
Sulfaatti	940	1 000	10 000
Molybdeeni	1,2	0,5	6
Antimoni	0,18	0,06	0,18

Lahden Kujalassa tehtyä koetoimintaa koskevassa loppuraportissa (31.3.2011) esitettyjen käsitellyn ja ikäännytetyn pohjakuonan, 0–50 mm, haitta-aineiden liukoisuusarvojen perusteella sulfaatti (1 700 mg/kg) ja molybdeeni (1,2 mg/kg) ylittävät valtioneuvoston asetuksen 591/2006 (ja muutos 403/2009) raja-arvot, jotka on määritelty peitetylle rakenteelle. Antimoni (0,25 mg/kg) ja kloridi (2 800 mg/kg) ylittävät myös päällystetylle rakenteelle asetetun raja-arvon.

Rejektinä kuonan käsittelystä jää välppäromua, joka sisältää isoja metallikappaleita, kiviä, betonia ja jonkin verran kuonaa. Lisäksi syntyy seulaylitettä, joka sisältää ei-magneettisia metalleja, isohkoja kuonakappaleita, kiviä, betonia ja tiiltä yms. Erotellut metallit, välppäromu ja seulaylite toimitetaan asianmukaiseen jatkokäsittelyyn tai käyttökohteeseen.

Käsittely tapahtuu joko erillisellä ongelmajätteen loppusijoitusalueella tai tiivisasfaltoidulla kentällä, jota on aikaisemmin käytetty puhdistamolietteen kompostointiin. Käsittelyalueelta järjestetään erillinen hulevesiviemäröinti ja tasaussallaskapasiteetti siten, että kuonan läpi suotautuvan sadeveden sekoittuminen kaatopaikalta tuleviin suotovesiin pystytään tarvittaessa estä-

mään. Jätevesiä tarkkaillaan jätekeskusta koskevan vesientarkkailuohjelman mukaan.

Hyödyntäminen jätekeskuksen alueella

Käsittelyn jälkeen pohjakuona on tarkoitus hyödyntää jätekeskuksen alueella kenttä- ym. kaatopaikkarakenteissa korvaamassa neitseellisiä maa-aineksia. Tarkoitus on myös vastaanottaa, varastoida ja hyötykäyttää kenttärakenteissa Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy:n Lahden Kujalan jätekeskuksen alueella peräisin olevaa käsiteltyä ja ikäännytettyä pohjakuonaa. Vanhimmat erät pohjakuonaa ovat noin 1,5 vuotta vanhoja.

Käyttö tavanomaisen kaatopaikan pintarakenteissa

Käsiteltyä kuonaa, joka täyttää kaatopaikoista annetun päätöksen (VNp 861/1997) liitteen 2 kohdan 3.2.3 kaikki vaatimukset, on tarkoitus käyttää tavanomaisen jätteen kaatopaikan sulkemisessa pintatiivistyskerroksen alla olevassa esipeitto-/kaasunkeräyskerroksessa muiden kerrokseen soveltuvien materiaalien kanssa tai niiden sijasta.

Hakijan mukaan kaatopaikan sulkemisen pintarakenteista toimitetaan 25.11.2009 annetun päätöksen lupamääräyksen 34 mukaisesti rakentamissuunnitelmat sekä rakentamisen laadunvalvontasuunnitelmat. Seuraava sulkemistövaihe on kaatopaikan kaakkoissivu, jonka pinta-ala on 0,8 ha. Tämän vaiheen sulkemisesta ja pintakerroksissa käytettävistä materiaaleista ja kerrospaksuuksista esitetään erilliset suunnitelmat em. päätöksen lupamääräyksen 35 mukaisesti.

Käyttö kenttärakenteissa

Käsiteltyä kuonaa, joka alittaa eräiden jätteiden käyttöön maarakentamisessa annetun asetuksen (VNa 591/2006) asettamat haitta-ainesten enimmäisliukoisuudet, esitetään käytettäväksi kenttärakenteiden rakennekerroksissa korvaamassa sora-aineksia asetuksen 591/2006 tavoitteiden mukaisesti. Rakennettavat kentät pinnoitetaan asfaltilla. Suunniteltu kenttärakenne on esitetty seuraavassa ylhäältä alaspäin:

Kulutuserros, AB 22/125, 50 mm
 Tiivistekerroksen yläosa ABT 16/125, 50 mm
 Tiivistekerroksen alaosa ABT 16/100, 40 mm
 Kantava kerros, KaM 0 – 56, 200 mm
 Jakava kerros KaM / Sr 0 – 100, 300 mm
 Tuhka / kuona, noin 1 600 mm
 Kuivatusrakenne, salaojamatto
 Keinotekoinen eriste, HDPE -kalvo, 1,5 mm
 Tasauserros, hiekka, 100mm
 Louhepenkereen kiilaus, murske 0 – 100, 100 mm
 Tasolouhittu pinta / louhepenger

Lentotuhkaa, joka alittaa eräiden jätteiden käyttöön maarakentamisessa annetun asetuksen (VNa 591/2006) asettamat enimmäispitoisuudet, esitetään käytettäväksi kenttärakenteiden rakennekerroksissa korvaamassa sora-aineita asetuksen 591/2006 tavoitteiden mukaisesti. Rakennettavat kentät pinnoitetaan asfaltilla. Seuraavassa esitetään suunnitelma lentotuhkan käytöstä kenttärakennekerroksissa ylhäältä alaspäin:

Asfaltti, 50 mm
 Kalliomurske, 200 mm
 Lentotuhka, 200 mm – 1 500 mm
 Hiekka/pohjatuhka, 200 mm
 Louhe

Hakemuksen liitteenä on analyysituloksia jätteenpolttolaitoksen ja voimalaitosten lento- ja pohjatuhkan kaatopaikka- ja maanrakennushyötykelpoisuuksista.

Käyttö ongelmajätteen loppusijoitusalueen rakenteissa

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen pohjan kuivatuskerroksessa olisi tarkoitus käyttää jätteenpolton kuonasta eroteltua ja käsiteltyä vedenläpäisevyys- ja routivuusominaisuuksiltaan kuivatuskerrokseen soveltuvaa jaetta kiviainesten tai muiden ominaisuuksiltaan soveltuvien materiaalien lisäksi.

Kuonatuotteiden hyötykäytön ja loppusijoituksen muut vaihtoehdot

Jätekeskuksen alueella tehtävän hyödyntämisten lisäksi kuonasta jalostettuja tuotteita voidaan ohjata hyödynnettäväksi ko. materiaaleille luvitettujen muiden toimijoiden hyötykäyttökohteissa, esimerkiksi kaatopaikkarakenteissa, tierakentamisen meluvalleissa ja vastapenkereissä sekä loppusijoitettavaksi asianmukaisesti luvitetuille kaatopaikoille.

Ympäristövaikutukset

Vastaanotto- ja käsittelyalue on tarkoitus päällystää tiivisasfaltilla, joten toiminnasta ei aiheudu vaikutuksia maaperään. Käsitellyn kuonan hyödyntäminen kenttärakenteissa sekä tavanomaisen jätteen kaatopaikan pintarakenteissa ei aiheuta päästöjä maaperään rakenteiden eristeiden vuoksi sekä kuonan ominaisuuksien vuoksi. Kenttärakenteessa on kuonakerroksen alla keinotekoinen eriste ja tavanomaisen jätteen kaatopaikalla asianmukainen tiivis pohjarakenne. Ikäännytyksessä pohjakuonan pH laskee, jolloin sen liukoisten ainesosien vapautuminen vähenee.

Kuonien ja tuhkien vastaanotto ja käsittely eivät aiheuta hakemuksen mukaan päästöjä ilmaan. Kuonan seulonta ja metallien erotus voivat aiheuttaa vain vähän paikallista pölyämistä, koska pohjakuona on kokkaremaista materiaalia, joka ei lähde tuulen mukaan.

Kuonien ja tuhkien vastaanotosta, käsittelystä ja hyödyntämisestä ei normaalioloissa aiheudu merkittävää pölyämistä, sillä materiaalit kuljetetaan

alueelle tiiviillä autokuljetuksilla. Kastelun avulla voidaan tarvittaessa vähentää mahdollista pölyämistä. Hajuja toiminnasta ei aiheudu.

Pohjavesiin ei synny vaikutuksia tiiviiden kenttärakenteiden myötä. Kaikki tuhkien ja kuonien vastaanoton ja käsittelyn alueella muodostuvat vedet kerätään altaisiin, esikäsitellään jätekeskuksen alueella ja johdetaan asianmukaisesti puhdistettavaksi kunnallisessa jätevedenpuhdistamossa. Rakennettavan kentän kerroksesta, jossa hyödynnetään kuonaa, ei suotaudu vesiä, sillä kentän pinta tehdään tiiviiksi. Kaatopaikan pintasulkurakenteiden esipeitto/kaasunkeräyskerrokseen ei pääse sadevesiä sen yläpuolella olevan tiiviskerroksen myötä. Hyödynnettävä käsitelty kuona on tavanomaisen jätteen kaatopaikalle soveltuvaa. Tämän vuoksi se ei vaikuta olennaisesti kaatopaikan käsiteltävien suotovesien määrään tai laatuun, joten kyseinen kuonan hyödyntäminen ei lisää merkittävästi vesistövaikutuksia.

Toiminta ei aiheuta merkittävää melua. Kuonan siirtämisestä, käsittelystä ja kenttäalueen täyttämisestä syntyy konetyöstä aiheutuvaa melua ja tärinää, joka ei ylitä yhtiön ympäristöluvassa esitettyjä melupäästön desibeli-rajvoja eikä melun taso poikkea alueen muista toiminnoista aiheutuvasta koneiden ja liikenteen melusta. Vastaanotettavan pohjakuonan maksimimäärän kuljetusten vaikutus alueen liikennemääriin on noin 2 000 kuorma-autoa yhteen suuntaan vuodessa (kuorma 15–20 t).

Ongelmajätteen loppusijoittaminen

Kaakkois-Suomen ympäristökeskus on 25.11.2009 antamassaan lupapäätöksessä hyväksynyt ongelmajätteen loppusijoitusalueen rakentamisen vuonna 2004 myönnetyn ympäristöluvan mukaiseen paikkaan. Ongelmajätteen loppusijoitusalueen paikkaa esitetään siirrettäväksi ja hakemuksessa haetaan sille lupaa sekä esitetään päivitetty suunnitelmat alueen pohjarakenteista ja niissä käytettävistä materiaaleista.

Yleiskuvaus toiminnasta

Loppusijoitusalueen rakentamisen ensimmäisen vaiheen pinta-ala on 1,3 ha. Vuoden 2004 suunnitelmassa loppusijoitusalueen ensimmäisen vaiheen pinta-ala oli 0,5 ha; tämän takia ensimmäisen vaiheen vuotuinen loppusijoitusmäärä esitetään nostettavaksi 35 000 tonniin.

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen rakennuspaikkaa on uusissa suunnitelmissa siirretty. Loppusijoitusalue on 28.12.2004 myönnetyssä luvassa suunniteltu rakennettavaksi tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueen laajennusvarauksen kaakkoispuolelle. Nyt ongelmajätteen loppusijoitusalueen paikaksi esitetään välittömästi nykyisen käytössä olevan tavanomaisen jätteen kaatopaikan kaakkoispuolta, jolloin paikka siirtyy noin 150 m luoteeseen.

Loppusijoitusalueen pohjarakenne

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen ensimmäisen vaiheen pinta-ala on noin 1,3 ha ja läjitystilavuus noin 42 800 m³. Rakennettavan loppusijoitusalueen pohjaeristys tehdään valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen VNp 861/1997 ongelmajätteen kaatopaikalle asettamia vaatimuksia vastaavaksi.

Seuraavassa on esitetty pohjarakenne ylhäältä alaspäin ja rakennekerroksissa käytettävät materiaalit:

Jätetäyttö

Suodatinkangas N3

Kuivatuskerros, $h = 500 - 1\,000$ mm, $k \geq 1 \times 10^{-3}$ m/s (mm. käsitelty kuona)

Suojageotekstiili 1 200 g/m² tai suojakerros, $h = 200$ mm

HDPE-kalvo, $h = 2$ mm

Tiivistyskerros, $h = 1,0$ m, $k \leq 6,0 \times 10^{-10}$ m/s

Tasattu ja tiivistetty pohjamaa

Tiivistyskerros

Tiivistyskerroksessa esitetään käytettäväksi luonnonsavea tai tarkoitukseen soveltuvaa jäteperäistä kuitusavea. Hakemuksessa on esitetty tutkimustuloksia kuitusavien vedenläpäisevyyssarvoista ja kaatopaikkakelpoisuudesta. Tiivistyskerros tiivistetään siten, että kerroksen vedenläpäisevyyssarvo täyttää ongelmajätteen kaatopaikan pohjan tiiviydelle asetetut vaatimukset.

Suojakerros

Suojakerroksessa esitetään käytettäväksi kiviaineksen sijaan biovoimailtoksen lento- ja pohjatuhkaa, joista on hakemuksessa esitetty kaatopaikka- ja maarakennuskäyttökelpoisuustutkimus.

Kuivatuskerros

Pohjarakenteen kuivatuskerroksessa esitetään käytettäväksi luonnon kivi- materiaalien lisäksi Kotka Energia Oy:n Hyötyvoimalan pohjakuonasta eroteltua ja käsiteltyä tavanomaisen jätteen kaatopaikkakelpoista karkeaksi seulottua jaetta sekä rengasrouhetta. Hyötyvoimalan kuonasta on tehty tutkimus, jonka mukaan 4-50 mm jaetta voidaan käyttää kuivatuskerroksessa. Rengasrouheen on todettu soveltuvan hyvin kaatopaikkojen kuivatuskerrokseen mm. sen hyvän vedenläpäisevyyden ja kestävyiden myötä.

Routasuojakerros

Routasuojakerros esitetään toteuttavaksi paksuntamalla kuivatuskerrosta kaksinkertaiseksi VNp 861/1997 asettamaan minimipaksuuteen (500 mm) nähden (eli 1 000 mm) ja lisäämällä ennen jätetäyttöä kuivatuskerroksen päälle riittävä määrä routimista suojaavaa materiaalia. Jätetäytön alle tehtävässä routasuojakerroksessa esitetään käytettävän kuivatuskerroksen

materiaaleja sekä rakennusjätteen seula-alitetta. Rakennusjätteen seula-alitteen kaatopaikkakelpoisuudesta on raportti hakemuksen liitteenä.

Loppusijoitusalueen vesienkäsittely

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen vedet johdetaan tasausaltaaseen, josta ne johdetaan edelleen tarpeen mukaan joko suoraan tai erillisen puhdistamoyksikön kautta jätekeskuksen jätevesien käsittelyyn, josta vedet johdetaan edelleen kunnalliseen viemäriin. Jätevesiä tarkkaillaan jätekeskusta koskevan vesientarkkailuohjelman mukaan.

Jätevesiä koskee vesi- ja viemärlaitoksen jätevesien liittymissopimuksen mukaiset raja-arvot. Jätevesiin kulkeutuvien haitta-aineiden määrää rajoittaa valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen 861/1997 asettamat rajat kaatopaikoille sijoitettavien jätteiden liukoisuuksista.

Kymenlaakson Jäte Oy on hakemuksen täydennyksessään 15.8.2011 esittänyt jätekeskuksesta kunnalliseen viemäriin laskettavien jätevesien ympäristöluvan mukaisiksi raja-arvoiksi seuraavat pitoisuusarvot:

Haitta-aine	Pitoisuusraja-arvo (mg/l)
Elohopea, Hg	0,01
Kadmium, Cd	0,02
Nikkeli, Ni	0,5
Lyijy, Pb	0,5
Arseeni, As	0,1
Sinkki, Zn	2,0
Kromi, Cr	0,5
Kupari, Cu	0,5
Mineraaliöljyt	50
Haihtuvat liuottimet	3
Sulfaatti ¹	1000
Syanidi	0,5
Fenolit ja Kreolit (yht.)	50
Kloridi	tavoitearvo 6000

¹ sulfaatti, tiosulfaatti ja sulfiitti yht. sulfaattina

Raja-arvoesitys pohjautuu ongelmajätealueen jätevesien arvioituista ominaisuuksista ja niiden myötä jätekeskukselle soveltuvista viemäriin johdettavien jätevesien raja-arvoista.

Ympäristövaikutukset

Ongelmajätteen loppusijoitusalueelle rakennetaan asianmukainen tiivis pohjarakenne, joten siitä ei aiheudu päästöjä maaperään. Ongelmajätteen loppusijoituksessa voi aiheutua lievää pölyämistä. Pölyämistä ehkäistään välipeitolla ja kastelemalla loppusijoitusaluetta tarvittaessa. Loppusijoitusalueella työskentelevien koneiden melu on kaatopaikkatoiminnalle tyypillisen melun luokkaa. Loppusijoitettavaa ongelmajätettä vastaanotetaan ensimmäisessä vaiheessa enintään 35 000 t/a. Kuorman koolla 30 tonnia, jätekeskukselle aiheutuva liikenteen määrä kasvaa noin 1 200 raskaan ajoneuvon verran vuodessa.

Luonnonvaroja, kuten kiviaineksia voidaan tarvita ongelmajätteen loppusijoitusalueen pohjarakenteisiin. Luonnonvarojen kulutus tässä minimoidaan käyttämällä esitettyjä jättepohjaisia materiaaleja luonnonmateriaaleja korvaamassa.

Ongelmajätteen loppusijoituksessa merkittävimmät ympäristövaikutukset kohdistuvat pintavesiin. Haitat estetään asianmukaisella vesienkäsittelyllä.

Biokaasutusprosessista syntyvän mädätysjäännöksen välivarastointi ja vanhentaminen

Yleiskuvaus toiminnasta

Kouvolan Mäkikylän biokaasulaitokselta luovutetaan prosessissa tuotettavaa maanparannusaineksi soveltuvaa mädätysjäännöstä viljelijöille lannoite- ja maanparannuskäyttöä varten. Mikäli kuljetus- ja varastointijärjestelyt sitä edellyttävät, kuljetetaan tuotetta Kymenlaakson Jäte Oy:n jätekeskuksen alueelle välivarastoivaksi ennen kuin se joko luovutetaan viljelijöille tai siirretään jatkojalostukseen. Välivarastointia olisi tarkoitus tehdä tiivisasfaltoidulla kentällä, josta on järjestetty valumavesien keräys jätekeskuksen vesienkäsittelyyn. Mikäli tuotteen varastoinnista ennakoitua aiheutuvan hajuhaittoja, pölyämistä tai itse materiaalin tarpeetonta kastumista, peitetään varastoaukumat sopivalla materiaaalilla, esimerkiksi samaan tapaan kuten turveaukumat aumamuovilla.

Tarve välivaraston käyttöön vaihtelee vuoden aikana pääasiassa peltotöiden rytmittymisen mukaan. Kevästä syksyyn kestäväällä peltolevityskaudella ensisijaisena toimintamallina on, että tuotetta luovutetaan biokaasulaitokselta suoraan viljelijöille peltolevitykseen. Peltolevityskauden ulkopuolella tuotetta luovutetaan viljelijöille varastoivaksi, joko asianmukaiseen lantalaan tai patteroitavaksi nitraattiasetuksen (VNa 931/2000) sääntöjen mukaisesti. Mädätysjäännöstä välivarastoidaan talvikaudella Kymenlaakson Jäte Oy:n alueella, jotta kukin viljelijä saa patteriinsa tarvitsemansa tuotemäärän riittävän lyhyessä ajassa ja patterin perustaminen on työteknisesti näin mahdollista. Kesän kasvukauden aikana tuotteen menekki on kevään ja syksyn lannoituskausia vähäisempää. Tämän takia voidaan välivarastointia tarvita myös kesäaikana. Lannoitusesongit keväällä ja syksyllä ovat lyhyitä ja Kouvolan biokaasulaitoksen päivätuotanto on vain n. 20 tonnia lannoitevalmistetta, joten välivarastointia tarvitaan myös tuolloin kuljetusten tehostamiseen. Mikäli biokaasulaitokselta syntyvää tuotetta ei voida keliolosuhteiden takia kuljettaa pelloille levitettäväksi tai patteroitavaksi eikä tilojen yhteydessä olevien lantaloiden tai muiden asianmukaisten varastojen kapasiteetti riitä, on välivarastointipaikka välttämätön. Roudattomina ja vetisinä talvina arvioidaan laskennalliseksi kertavarastointimääräksi enintään kuuden kuukauden osuus vuosimäärästä.

Osaa mädätysjäännöksestä voidaan kysyntätilanteesta riippuen prosessoida välivarastointikentällä vanhentamalla siten, että sen lannoitevalmistetyyppinimi muuttuu tuorekompostiksi, jonka lannoitevalmistekäytön rajoitteet ovat mädätysjäännöstyyppinimeä väljemmät. Vanhentamista tehdään 1-6 kk, kunnes tuorekompostin laatuvaatimukset (mm. stabiilisuus) täytty-

vät. Vanhentamisessa voidaan käyttää tukiainetta. Vanhentamisprosessille ja sillä valmistetulle tuotteelle haetaan lannoitevalmistelainsäädännön mukainen hyväksyntä Eviralta.

Vuoden aikana tuotetta on tarkoitus vastaanottaa enintään 9 000 t. Enimmäiskertavarastointimäärä on kuuden kuukauden osuutta vastaava määrä, eli 4 500 t.

Ympäristövaikutukset

Varastoinnin sekä vanhentamisen aikana tuotteesta saattaa valua sadevesien mukana nesteitä, joissa on mukana tuotteesta liukenevia ainesosia, kuten liukoista typpeä. Nesteen määrää pyritään minimoimaan peittämällä aumat ja käyttämällä niiden pohjalla kuivikkeena esim. turvetta. Suotautuvien vesien ympäristökuormitus minimoidaan keräämällä ne kentältä jätekeskuksen jätevesien esikäsittelyyn, josta vedet johdetaan edelleen kunalliseen jätevedenpuhdistamoon. Väliavarastoinnilla on epäsuorasti myös myönteisiä vesistövaikutuksia. Varastointi edistää mädätysjäätännöksen käyttöä lannoitevalmisteenä, mikä puolestaan edistää ravinteiden kierrätystä takaisin kasviravinteiksi ja ehkäisee ravinteiden joutumista vesistöihin rehevöittävinä päästöinä.

Vastaanotettavan mädätysjäätännöksen hajukuorma on mädätys- ja hygienisointiprosessin jälkeen vähäinen. Mädätysjäätännöksessä on tyypillinen imeläkö mullan tuoksu, joka on aistittavissa kohteen välittömässä läheisyydessä. Varastointi tai vanhentaminen ei lisää tuotteen hajuja. Lievää pölyämistä voi esiintyä lähinnä kuormattaessa, jos tuote on kuivunut voimakkaasti. Mikäli hajuhaittoja tai pölyämistä on ennakoitavissa, tuote peitetään haittojen ehkäisemiseksi. Varastointiin tai vanhentamiseen ei liity merkittävää melua aiheuttavia toimintoja. Liikennettä syntyy pääasiassa tuotteen kuljetuksesta varastointiin sekä loppukäyttökohteisiin.

Mädätysjäätännöksen väliavarastoinnilla ei ole merkittäviä ympäristöhaittoja. Väliavarastoinnilla on epäsuoria ympäristöhyötyjä: varastointi helpottaa sen käyttöä kierrätyslannoitteena, jolloin materiaalien korvauksen myötä vähennetään sekä kasvihuonekaasupäästöjä että luonnonvarojen kulutusta.

Biokaasutusprosessista syntyvän mädätysjäätännöksen terminen kuivaus

Kymenlaakson Jäte Oy on 10.5.2011 tarkentanut hakemustaan koskien mädätysjäätännöksen termistä kuivausta lupahakemuksesta käydyn neuvottelun perusteella. Kuivaustekniikkaa ei hakemuksessa tarkasti yksilöidä, koska terminen kuivaus on maailmalla jo kauan käytössä ollut hyväksyttyä tekniikkaa. Toiminnassa olevia laitteistoja on Suomessa käytössä vain muutamia, joten hankesuunnittelun tässä vaiheessa ei ole ollut mahdollista vielä valita mittakaavaltaan ja tekniikaltaan lopullista laitekokoonpanoa.

Hakija esittää, että aluehallintovirasto lupamääräyksessään antaa kuivaustoiminnolle poistoilman maksimihajutasoksi 3 000 HY/m³. Siinä vaiheessa kun hakija valitsee käytettävää tekniikkaa, tullaan kuivurilaitteiston suunnittelussa kiinnittämään erityistä huomiota mädätysjäätännöksen kuivauspro-

sessissa syntyvien hajujen ehkäisyyn ja hajukaasujen puhdistamiseen siten, että toiminnalle määrättävät ehdot täyttyvät. Lupaa haetaan mädätejäännöksen kuivaamiseen yhteensä 19 500 t/a.

Yleiskuvaus toiminnasta

Biokaasutusprosessin läpikäynyt materiaali, jota ei toimiteta sellaisenaan lannoitekäyttöön, on tarkoitettu jatkojalostaa termisesti kuivaus- ja rakeistusprosessissa. Kuivattu materiaali on mahdollista ohjata lannoitekäyttöön tai käyttää polttoaineena.

Kouvolan Mäkikylän biokaasulaitokselta vastaanotettavan mädätejäännöksen määrä on minimissään 2 000 t/a ja maksimissaan 19 500 t/a. Mikäli biokaasulaitos ei tarvitse tuottamansa mädätejäännöksen jatkokäsittelyyn koko sitä määrää, jonka kuivurin kapasiteetti ja kaatopaikkakaasun energia riittäisivät kuivaamaan, voitaisiin hakijan mukaan ottaa kuivattavaa materiaalia myös muilta toimittajilta.

Termisen kuivauksen toimintaperiaatteena on, joko saattaa kuivattava materiaali kosketuksiin höyryllä lämmitettyjen kuivauspintojen kanssa tai johdtaa kuivattavaan materiaaliin kuumaa ilmaa tai höyryä, joka sitoo materiaalissa olevaa vettä itseensä ja kuivaa siten materiaalia.

Kuivaus- ja rakeistulaitteisto on automatisoitu ja suljettu järjestelmä, jossa mädätejäännös kuivataan ja tarvittaessa rakeistetaan. Rakeistaminen parantaa lopputuotteen käsiteltävyyttä sekä varastointi- ja hyötykäyttömahdollisuuksia. Kuivurityypistä riippuen ilma joko imetään puhaltimilla syklooniin, missä pölymäinen osa poistetaan tai hönkähöyryt ohjataan ensin filtriin tai pesuriin ja ulos puhallus tapahtuu biosuotimen kautta. Prosessissa mädätejäännös kuivataan tuotteen käyttötarkoituksesta riippuen 60 – 90 % kuiva-ainepitoisuuteen. Prosessin kuivausenergiana käytetään kaatopaikkakaasun CHP -hyödyntämisen lauhde- ja hukkalämpöä.

Terminen kuivauslaitteisto on suljettu yksikkö, josta hajukaasut kootaan hajunpoistokäsittelyyn. Termisen kuivausjärjestelmän muut osat, joista hajukaasut on tarpeen kerätä talteen käsiteltäväksi, sijoitetaan rakennukseen. Hajukaasujen imu sijoitetaan hajulähteen välittömään läheisyyteen mahdollisimman tehokkaan hajukaasujen keräyksen varmistamiseksi. Hajukaasujen käsittelyssä käytetään vesi- tai happopesuria, otsonointia tai biosuodatinta. Poistoilman hajutasoa seurataan ja termisen kuivauksen tuottamien hajujen valvonta liitetään jätekeskuksen oma-valvontaan.

Lopputuote ohjataan joko polttoaine- tai lannoitevalmistekäyttöön. Mikäli tuotetta käytetään polttoaineena, sen kuiva-ainepitoisuus nostetaan polton kannalta riittävän korkealle. Esimerkiksi kuiva-ainepitoisuuden ollessa 90 %, tuotteen lämpöarvo on noin 3 MWh/t. Tuotteen käyttö lannoitevalmisteenä (tyyppinimi kuivarae tai -jauhe, MMMa 12/07 Liite I) tehostaa ravinteiden kierrätystä sekä lisää eloperäistä ainesta viljelymaahan. Lannoitevalmisteiden tuotantoa valvoo elintarviketurvallisuusvirasto Evira ja lop-

putuotteen laatua mm. hygieenisyyden osalta valvotaan lannoitevalmistelainsäädännön mukaisesti.

Ympäristövaikutukset

Toiminnalla ei ole merkittäviä vesistövaikutuksia, koska mädätejäännöksen sisältämä kosteus haihdutetaan umpinaisessa kuivurissa, josta lauhteena poistuva vesi johdetaan jätekeskuksen vesienkäsittelyyn.

Biokaasutusprosessissa lietteen orgaanisen aineksen hajoamisen johdosta myös lietteen haju muuttuu ja hajua aiheuttavien orgaanisten yhdisteiden pitoisuus vähenee huomattavasti (>95 %). Prosessoitavan materiaalin hajukuorma on mädätys- ja hygienisointiprosessin jälkeen vähäinen. Mädätejäännöksessä on tyypillinen imelähkö mullan tuoksu, joka on aistittavissa kohteen välittömässä läheisyydessä. Kuivausprosessissa kuumennuksen yhteydessä hajuyhdisteitä vapautuu jakeesta, mikä aiheuttaa hajuja. Näiden hajujen pääsy ympäristöön estetään siten, että kuivaus ja mahdollinen rakeistus tapahtuvat sisätiloissa ja pääosin umpinaisessa laitoksessa, jonka poistoilma puhdistetaan. Lisäksi, jos kuivattu mädätejäännös prosoidaan rakeeksi, voi prosessi aiheuttaa pölyämistä. Kuivatun tuotteen varastointi ja lastaus tapahtuvat suljettavassa sisätilassa.

Melua aiheutuu materiaalin käsittelystä sekä ilmavirran puhaltamisesta. Melutaso on kuitenkin alhainen ja se alittaa ympäristöluvassa asetetun melutason.

Mädätejäännöksen käsittelyssä alueelle tuleva liikenne koostuu käsiteltävän materiaalin, maksimimäärä 19 500 t/a, kuljetuksista, mikä on rekka-kuormina vajaa 500 kuormaa vuodessa yhteen suuntaan. Lisäksi liikennettä syntyy työkoneiden liikkumisesta sekä loppukäyttökohteisiin lähtevän materiaalin kuljetuksista.

Toiminnan ympäristövaikutukset ovat kokonaisuutena edulliset. Kun kuivattu tuote hyödynnetään kierrätyslannoitteena, sen ravinteet korvaavat esimerkiksi hupenevia fosforivarantoja sekä eloperäinen aines parantaa maan hiilitasetta. Tuotteen energiahyödyntäminen on myös ympäristön kannalta edullista, koska tällöin voidaan korvata uusiutumatonta energiaa.

Öljyisten maiden pitoisuustason raja-arvon korottaminen

Kymenlaakson Jäte Oy:n voimassaolevan ympäristöluvan mukaisesti yhtiön öljyisten maiden vastaanotto- ja käsittelyalueen käsittelykapasiteetti on 10 000 t/a öljyllä pilaantunutta maata. Öljyisten maiden käsittelylaitoksella otetaan vastaan pääasiassa öljyllä pilaantuneita maita. Maa-ainekset ovat kunnostettavista kohteista poiskaivettavia ja käsittelyä vaativia maita sekä onnettomuuksien yhteydessä muodostuvia pilaantuneita maita ja jätteitä.

Noudatettavan lupapäätöksen mukaisesti öljypitoisuuden raja-arvo kaatopaikalla välipeittomaana käytettävien maamassojen osalta on 1 000 mg/kg. Raja-arvoa anotaan muutettavaksi tasoon 2 500 mg/kg. Muutosta Kymen-

laakson Jäte Oy perustelee sillä, että taso 2 500 mg/kg on nykyään varsin yleisesti käytössä oleva raja-arvo vastaavissa käsittelylaitoksissa ja, että raja-arvo esiintyy ympäristöministeriön toimittamassa Ympäristöhallinnon ohjeita 2/2006 -oppaassa.

PARAS KÄYTTÖKELPOINEN TEKNIikka (BAT) JA YMPÄRISTÖN KANNALTA PARAS KÄYTÄNTÖ (BEP)

Toiminnassa pyritään käyttämään BAT -tekniikkaa. Toiminnot toteutetaan vaadittaessa tiivisasfaltoidulla ja viemäroidyllä kentällä tai katetussa tilassa. Kenttävedet ohjataan esikäsittelyyn ja edelleen viemäröinnin kautta asianmukaisesti käsiteltäviksi.

YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIONTI

Kymenlaakson Jäte Oy:n jätekeskuksen toiminnoista on laadittu kaksi ympäristövaikutusten arviointiselostusta, ensimmäinen kesällä 1998 ja jälkimmäinen 28.8.2008. Yhteysviranomaisen (Kaakkois-Suomen ympäristökeskus) lausunnot on annettu 28.9.1998 ja 19.12.2008 (KAS-2007-R-10-531). Arviointiselostuksissa on esitetty jätekeskuksen nykyisten toimintojen vaikutukset ympäristöön.

LAITOKSEN TOIMINNAN JA VAIKUTUSTEN TARKKAILU JA RAPORTOINTI

Kymenlaakson Jäte Oy:llä on tarpeen mukaan päivitettävä Keltakankaan yritysalueella koskeva jätevesien velvoitetarkkailuohjelma.

Kymenlaakson Jäte Oy toimittaa vuosittain Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle helmikuun loppuun mennessä vuosiyhteenvetön jätekeskuksen toiminnasta.

POIKKEUKSELLISET TILANTEET JA NIIHIN VARAUTUMINEN

Kymenlaakson Jäte Oy on laatinut pelastussuunnitelman normaaliolojen ja poikkeusolojen onnettomuuksia sekä uhkatilanteita varten. Pelastussuunnitelmaa päivitetään tarvittaessa.

VAKUUS, 101 §

Kymenlaakson Jäte Oy hakee toiminnan aloittamislupaa ympäristönsuojelulain 101 § mukaisesti muutoksenhausta huolimatta koskien jätteenpolton pohjakuonien ja tuhkien vastaanottoa, käsittelyä ja hyödyntämistä.

Perusteluna yhtiö esittää seuraavaa:

Kaakkois-Suomen hankintarengas, KSHR, kilpailuttaa Kotka Energia Oy:n Hyötyvoimalassa syntyvien kuonien käsittelyn ja kuljetukset syksyn 2011 aikana. Jos Kymenlaakson Jäte Oy:n tulevasta ympäristölupapäätöksestä valitetaan, voi se olla este tai hidaste tarjouskilpailuun osallistumiselle. Mahdollinen valitus lupapäätöksestä vaikeuttaisi myös jätteenpolton pohjakuonien hyödyntämistä lupahakemuksessa esitetyissä käyttökohteissa.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksen täydentäminen

Hakemusta täydennettiin 14.6.2010 hakemuksella toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta ja tavanomaisen jätteen kaatopaikalle loppusijoitettavien öljyisten maiden pitoisuustason korottamiseksi. Lisäksi hakemusta tarkennettiin 10.5.2011, 29.6.2011, 15.7.2011 ja 15.8.2011 saapuneilla täydennyksillä ja tarkennuksilla. Viimeisessä täydennyksessä hakemuksesta poistettiin lyijylasin vastaanotto-, varastointi- ja hyötykäyttötoiminnot, lisättiin metallien käsittelyyn hydraulinen leikkaus ja esitettiin ehdotus viemäroitavien jätevesien raja-arvoiksi.

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksesta on kuulutettu 20.7. – 19.8.2010 Etelä-Suomen aluehallintoviraston ja Kouvolan kaupungin ilmoitustauluilla. Kuulutuksesta on lisäksi ilmoitettu Kouvolan Sanomat -nimisessä lehdessä. Hakemuksesta on lisäksi annettu erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Lausunnot

Hakemuksesta on ympäristönsuojelulain 36 §:n mukaisesti pyydetty lausunnot Kouvolan kaupunginhallitukselta, Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselta ja Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta.

Kouvolan kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta on 1.9.2010 antanut hakemuksesta seuraavan lausunnon:

Hakemuksessa esitettyjen jätejakeiden sisällyttäminen Kymenlaakson Jäte Oy:n toimintaan on perusteltua ja tarkoituksenmukaista. Erityistä huomiota lupakäsittelyn yhteydessä tulee kiinnittää mädätejäännöksen kuivausprosessissa syntyvien hajujen ehkäisyyn ja hajukaasujen puhdistamiseen.

Tavanomaisen jätteen kaatopaikalle tulisi antaa lupa sijoittaa vain sellaisia öljyisiä maita, joiden pitoisuudet ovat aiemman ympäristöluvan raja-arvon mukaisesti alle 1 000 mg/kg. Tätä korkeammat pitoisuudet aina hakemuksessa esitettyyn 2 500 mg/kg:aan asti tulisi loppusijoittaa laitosalueelle erikseen tätä varten perustettavalle läjitysalueelle.

Kymenlaakson Jäte Oy on valittanut 25.11.2009 saamastaan ympäristöluvasta Vaasan hallinto-oikeuteen. Osa valituksenalaisista lupamääräyksistä koskee toimintaa, joka sisältyy nyt käsiteltävänä olevaan lupahakemukseen. Valituksen käsittely on kesken, joten tulee harkita onko ylipäättään mahdollista käsitellä ympäristöluvan muutoshakemusta.

Hakemusta käsiteltiin Kouvolan kaupunginhallituksessa 6.9.2010 edellä esitetyn lausunnon pohjalta. Kaupunginhallitus päätti antaa lausuntonaan ympäristölautakunnan esittämän lausunnon.

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueen 31.8.2010 hakemuksesta antamassa lausunnossa todetaan seuraavaa:

Kuvaputkien käsittelyssä on noudatettava sähkö- ja elektroniikkaromun käsittelystä annettua valtioneuvoston asetusta 852/2004 (mm. lyijylasi ja loisteaineet). Koska lyijylasi on ongelmajätettä, sen käsittely on luvanvaraista toimintaa. Lyijylasin hyödyntäminen on mahdollista ongelmajätteeksi luokitetulla kaatopaikalla. Liukoisuustestien ja riskinarvion perusteella, lyijylasia voitaneen hyödyntää myös tavanomaisen jätteen kaatopaikan kaasunke-räyskerroksessa.

Tavanomaiseksi jätteeksi luokitellun jätteenpolton pohjakuonien käyttö kenttärakenteissa edellyttää sen sisältämien haitta-aineiden liukoisuuksien pienentämistä (mm. ikäännyttäminen). Jos pohjakuonan kokonaispitoisuudet ja liukoisuudet ylittävät MARA- asetuksen (Vna 403/2009) raja-arvot ja pitoisuudet, olisi pohjakuonien hyödyntämiskohteet valittava siten, että rakenteet voidaan myöhemmin uusia (kentät). Hyödyntämiskohteiden rakentamisessa olisi noudatettava hakemukseen liitetyn 16.12.2009 päivätyn kompostikentän (Groundia) poikkileikkauksen ratkaisua siten, että tuhka/kuona kerroksen läpi suotautuva vesi voidaan kerätä yhteen ja sen laa-tua voidaan tarkkailla.

Polttoleikkaustoiminnassa tulee rakenneratkaisuin varmistua siitä, ettei alueelta valu öljy- ja raskasmetallipitoisia jätevesiä. Toiminnasta ei saa aiheutua ympäristölle haju- ja savuhaittaa.

Öljyllä ym. aineilla nuhraantuneiden kappaleiden polttoleikkausta tulee välttää. Toiminnassa tulisi pääsääntöisesti käyttää mekaanista leikkuria. Polttoleikkauksesta muodostuvat savukaasut on kerättävä yhteen ja puhdistettava mahdollisimman tehokkaasti.

Toiminnan käynnistyessä on tehtävä mittauksiin perustuvat selvitykset melusta ja polttoleikkauksen savukaasujen leviämisestä ympäristöön.

Biokaasutusprosessista syntyvän mädätejäännöksen kuivaus on toteutettava siten, että toiminnasta ei aiheudu ympäristölle ja asutukselle hajuhaittaa, eikä pöly- ja terveystahetta toiminta-alueen työntekijöille. Kuivatuslait-

teiston käyttökokemukset ovat laitosmittakaavassa ilmeisen vähäisiä eikä sen toimivuudesta ole käytettävissä vielä luotettavaa tietoa.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksen johdosta ei ole jätetty yhtään muistutusta tai mielipidettä.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakijalle on varattu tilaisuus antaa vastine lausuntojen johdosta. Kymenlaakson Jäte Oy (jäljempänä KLJ Oy) on antanut 18.10.2010 päivätyn vastineen, jossa on vastattu molemmille lausunnonantajille erikseen.

Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen lausuntoon KLJ Oy toteaa seuraavaa:

Lyijylasi

Hakemuksessa esitetyn lyijylasin tulee olla hyödynnettävissä, mikäli liukoisuustestit ja riskinarviointi sen mahdollistavat tavanomaisen jätteen kaatopaikan kaasunkeräyskerroksen lisäksi myös tiiviskerroksen alapuolisissa täytönaikaisissa tie-, tuki- ja kaasunkeräysrakenteissa.

Metallin polttoleikkaus

Lausunnon mukaan polttoleikkauksen savukaasut tulee kerätä yhteen ja puhdistaa mahdollisimman tehokkaasti. KLJ Oy pyytää ELY-keskuksen huomioimaan lupamääräyksiä antaessaan toiminnan mittakaavan. Käsitteilyvaatimusta ei tulisi soveltaa yksittäistapauksissa kun käsiteltävässä materiaalissa on vain yksittäisiä kappaleita, jotka vaativat polttoleikkaamisen.

Mädätysjäännöksen kuivaaminen

Mädätysjäännöksen kuivaaminen on suunniteltu toteutettavaksi kuivurilla, jonka lämmönlähteenä hyödynnetään kaatopaikkakaasua. Kaatopaikkakaasun hyödyntäminen edellyttää rakenteilla olevan keräys- ja imuputkiston saattamista valmiiksi ja pumppaamon rakentamista. Pumppaamolta esipuhdistettu metaani johdetaan siirtoputkistolla murskauslaitokselle, jonne sijoitetaan CHP -yksiköt, vaihtoehtoina ovat mikroturbiinit tai mäntämoottorit. Vaihtoehtoon valinta tehdään sen jälkeen kun pumppaamolta saatavan kaasun ominaisuudet ja haitta-ainepitoisuudet on luotettavasti mitattu. Pumppaamon rinnalle on rakennettava soihut poltin, jolla kaatopaikkakaasun sisältämä metaani voidaan hävittää ennen kuin metaania polttoaineena tai CHP -yksikön lauhdelämpöä lämmönlähteenä käytävä mädätysjäännöksen terminen kuivuri valmistuu.

Tämän meneillään olevan ympäristöluvan muutos- ja täydennyshakemuksen, joka koskee mädätysjäännöksen kuivaamista, lupaprosessin käsitteilyn yhteydessä haemme ympäristölupaa myös kaatopaikkakaasun pump-

paamolle, soihutupolttimelle ja CHP -yksikölle liitteenä olevista teknisistä selvityksistä ilmeneville kokoonpanoille.

Mädätysjäännöksen alkuperä, määrä, varastointi ja hajunpoisto

Kuivattavaksi tarkoitettu mädätysjäännös on peräisin Kouvolan Mäkikylän biokaasulaitokselta. Mädätysjäännöstä otetaan vastaan niiltä osin kuin sitä ei ole vuodenajasta, markkinatilanteesta tai muusta syystä johtuen mahdollista saada suoraan mädättämöltä maataloille lannoitekäyttöön.

Mädätysjäännöksen määrä on minimissään 2 000 t/a ja maksimissaan 14 000 t/a (TS 20 %). Mikäli Mäkikylän laitos ei tarvitse koko sitä määrää, jonka kuivurin kapasiteetti ja kaatopaikkakaasun energia riittäisivät kuivaamaan, voidaan sen sijaan ottaa vastaavaa kuivattavaa materiaalia myös muilta laitoksilta.

Mädätysjäännös pyritään ottamaan kuorma kerrallaan suoraan kuivurihalliin, mikäli tämä ei ole mahdollista mädätysjäännös otetaan vastaan viereiselle tiivisasfaltoidulle kentälle. Hajuhaittojen ilmenemistä estetään tarvittaessa peittämällä materiaali turpeella tai muulla tarkoitukseen soveltuvalla materiaalilla tai hajunpoistokemikaalilla. Mikäli hajuhaittoja ilmenee edellä esitetystä huolimatta, tullaan vastaanotto järjestämään kevytrakenteiseen halliin.

Kuivattu mädätysjäännös varastoidaan sateelta suojattuna joko sisätilassa tai ulkona.

Höyryhygienisointilaitteiston lupamääräyksessä on annettu hallin poistoilman maksimihajutasoksi 3 000 HY/m³, jota KLJ Oy esittää myös kuivurin poistoilman päästöarjaksi.

Vastinepyynnössä on pyydetty selvittämään mitä mahdollisuuksia on lisätä mädätysjäännöksen kuivausprosessiin hajunpoisto. Hajunpoiston lisääminen on teknisesti mahdollista joko suoraan kuivurin tai kuivurihallin poistoilmasta.

Kuivurin osalta ELY-keskus toteaa lausunnossaan, että kuivauslaitteiston käyttökokemukset ovat vähäisiä. KLJ Oy on pyytänyt käyttökokemuksia vastaavan tekniikan laitossovelluksesta, koska hakemuksessa esitetyn tyyppisiä leijukerroskuivureita on Suomessa vasta yksi.

Kuivurissa kuivattava mädätysjäännös leijuu pystyputkilämmönsiirtimen putkien sisällä. Prosessi on siis rakenteeltaan suljettu. Putkien ulkopuolelle johdetaan lämpöä luovuttavaa kuumaa vettä. Laitosmittakaavassa on todettu kuumen höyryn olevan soveltuvampi vaihtoehto kuivauslämmönsiirtäjäksi. Optimilämpötila höyrylle on noin 120 – 130 °C. Tätä korkeampi lämpötila lisää kuivattavan materiaalin syttymisriskiä.

Kuivattava materiaali syötetään kuivurin alaosaan. Tyhjäkäynnistyksessä alkupanoksena käytetään hiekkaa. Syötettävä märkä materiaali sekoittuu tehokkaasti kuivurissa, jossa se muuttuu välittömästi leijukelpoiseksi. Alkuvaiheen jälkeen mädätysjäännös leijuu itsestään, eikä muuta leijumateriaalia ajon aikana tarvita. Leijukaasuna käytetään lietteen kuivauksessa syntyvää höyryä, jota kierrätetään kiertokaasulinjan kautta takaisin kuivuriin. Vastaavantyyppisen laitteiston käyttökokemukset osoittavat, että ajoittain kuivauskaasuvirtaan karkaa jonkin verran kiintoainetta, joka saattaa aiheuttaa haittaa syklonilla. Ongelma on ratkaistavissa laitoskohtaisesti teknisin keinoin. Kuivattu materiaali otetaan talteen kuivurin alaosasta paineilman avulla. Kokemustietojen mukaan laitteiston pneumatiikka ei ole toiminut toivotulla tavalla, joten ulostuloon on kehitteillä uusia teknisiä ratkaisuja.

Edellä mainituista ”uuden tekniikan” synnytysongelmista huolimatta CFB-kuivuri, josta laitosmittakaavan käyttökokemukset on saatu, on toiminut muilta osin odotetusti.

Kuivausprosessista aiheutuvat päästöt ovat olleet laitosmittakaavan yksikössä hallittavissa. Kuivauslaitteisto on suljettu ja paineistettu, joten prosessista ei aiheudu merkittäviä hajapäästöjä kuivaamorakennukseen ja sitä kautta ulkoilmaan.

Mikäli haetun kaltaisen leijukerroskuivurin ei uskota saavuttavan vaadittavia päästötasoa, KLJ Oy hakee lupaa, joka mahdollistaa kuivaamon toteuttavaksi perinteisemmällä rumpukuivuritekniikalla, koska niitä on laajemmin käytössä ja niiden käytöstä on kokemuksia pidemmältä ajalta.

Lisäksi vastineen liitteenä ovat tekniset erittelyt kaatopaikkakaasun pumpaamosta ja soihdusta sekä CHP -yksiköstä.

Kouvolan kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunnan lausuntoon tode-taan seuraavaa:

Siinä vaiheessa kun tehdään kuivurin yksityiskohtaista laitteistosuunnitelua, tullaan kiinnittämään erityistä huomiota mädätysjäännöksen kuivausprosessissa syntyvien hajujen ehkäisyyn ja hajukaasujen puhdistamiseen siten, että toiminnalle määrättävät raja-arvot alittuvat, koska tässä vaiheessa ei ole vielä tiedossa lopullista yhdistelmää käytettävissä olevista hajukaasujen käsittelytekniikoista. Hajukaasujen käsittelyssä tullaan käyttämään parasta saatavilla olevaa tekniikkaa. Yhdistelmä haetaan vaihtoehtoista; biosuodatin, filtrit, pesuri, polttaminen tai otsonointi.

KLJ Oy on hakenut öljyisten maiden raja-arvoa muutettavaksi tasoon 2 500 mg/kg, joka on nykyään varsin yleisesti käytössä oleva raja-arvo vastaavissa käsittelylaitoksissa. Raja-arvo esiintyy Ympäristöhallinnon ohjeita 2/2006 -oppaassa, jonka on toimittanut Ympäristöministeriö.

Laitosalueelle ei ole tarkoitusta perustaa erillistä läjitysaluetta 1 000 – 2 500 mg/kg sisältäville öljypitoisille maille.

Ympäristöluvan muutoshakemuksessa luvitettavat toiminnot eivät ole samoja, mitä valituksenalaiset lupamääräykset koskevat. KLJ Oy on valittanut 25.11.2009 saamastaan ympäristölupapäätöksestä Vaasan hallinto-oikeuteen seuraavista lupamääräyksistä: 21 (höyryhygienisointilaitteisto), 24 (raakalietteen kompostointi) ja 14 (haitallisten materiaalien erottelu).

ETELÄ-SUOMEN ALUEHALLINTOVIKASTON RATKAISU

Etelä-Suomen aluehallintovirasto myöntää Kymenlaakson Jäte Oy:lle ympäristöluvan hakemuksessa esitetyille uusille ja muutetuille toiminnoille ja niissä käsiteltäville jätemäärille siten kuin päätöksen lupamääräyksissä todetaan.

Aluehallintovirasto muuttaa Kaakkois-Suomen ympäristökeskuksen 25.11.2009 antaman luvan (A 1026, KAS-2009-Y-96-111/KAS-2003-Y-109-121) lupamääräyksiä 2, 9, 15, 43 ja 47 sekä antaa 18 uutta lupamääräystä. Uudet lupamääräykset on merkitty numero-kirjainyhdistelmällä.

Lupamääräykset

Yleiset lupamääräykset

2. Suunniteltu ongelmajätteen loppusijoitusalue (n. 3,1 ha) luokitellaan ongelmajätteen kaatopaikaksi. Sinne saa sijoittaa luokittelun mukaisia tuhkia ja pohjakuonia (19 01 11*, 19 01 13*, 19 01 15*) sekä tavanomaiseksi jätteeksi luokiteltavia tuhkia (19 01 12, 19 01 14, 19 01 16) enintään 132 000 m³. Loppusijoitusalueen ensimmäiselle vaiheelle, jonka pinta-ala on 1,3 ha, saa sijoittaa jätteitä vuosittain enintään 35 000 tonnia. Loppusijoitusalueelle voidaan vastaanottaa myös jäteluokkaan 1010 kuuluvia vastaavia muita ongelmajätekuonia ja -tuhkia (voimalaitoksissa ja muissa polttolaitoksissa syntyvät jätteet). Näiden vastaanoton aloittamisesta on tehtävä ilmoitus valvoville viranomaisille.

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen jätetäytön enimmäiskorkeus, ilman pintarakenteita, saa olla enintään + 83 m meren pinnan tasosta. Luiskien kaltevuuden tulee olla viimeistään maisemointivaiheessa 1:3 tai loivempi. Ongelmajätteen loppusijoitusalue voidaan sijoittaa hakemuksen mukaiseen paikkaan. Hakemuksessa esitetyn loppusijoitusalueen varausalueesta (n. 1,8 ha) ja sen käytöstä tulee esittää tarkennettu suunnitelma lupaviranomaiselle, joka käsittelee sen soveltuvien osien kuten lupahakemuksen ja antaa sen johdosta tarvittaessa YSL 55 § 3 momentin nojalla päätöksen tämän luvan täydennykseksi.

Jätteiden vastaanotto, käsittely ja varastointi

9. Öljyisiä maita, joiden öljypitoisuus on alle 20 000 mg/kg, voidaan vastaanottaa ja käsitellä hakemuksen mukaisesti. Näin käsiteltyt maat voidaan käyttää kaatopaikan välipeittomana, kun maiden öljypitoisuus laskee alle

raja-arvon 1 000 mg/kg. Välipeittomaana voidaan käyttää myös pieninä erinä maita, joiden mineraaliöljypitoisuus on enintään 2 500 mg/kg. Välivarastoituja ja käsiteltyjä öljyisiä maita tai jätteitä voidaan lisäksi toimittaa edelleen muualle käsiteltäväksi tai hyödynnettäväksi, mikäli vastaanottajalla on ympäristölupa ko. massojen käsittelyyn. Öljyisten massojen hyödyntämispaidan, loppusijoituspaikan tai lopullisen käsittelypaikan määräytymisessä tulee käyttää valtioneuvoston asetuksen maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) luokituksia. Epäselvissä merkittävässä tilanteissa asiasta on ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

15. Jätekeskuksen alueella murskattua rakennusjätettä voidaan käyttää jätekeskuksen alueen rakenteissa, jos se soveltuu käyttökohteeseen ja käyttö on lupamääräysten, asetusten ja valtioneuvoston päätösten mukaista. Käytettävästä rakennusjätteestä ja kohteesta on tällöin esitettävä etukäteen selvitys valvontaviranomaiselle. Murskattua betoni- ja tiilijätettä voidaan toimittaa myös muualle asetuksen 591/2006 mukaiseen hyötykäyttöön tai ympäristöluvassa hyväksyttyyn kohteeseen.

Lupamääräyksen nro 1 (25.11.2009 annettu päätös) estämättä voidaan jätekeskukseen ottaa vastaan, varastoida ja murskata lupahakemuksessa esitettyssä sijaintipaikassa enintään 30 000 tonnia betonijätettä, joka ei sisällä haitallisia aineita eikä muita jätteitä ja joka ei ole vierasaineilla likaantunutta tai pilaantunutta. Betonimurskeen haitattomuus on varmistettava asetuksen 591/2006 (ja muutos 403/2009) mukaisella laadunvarmistusjärjestelmällä tai jäte-eräkohtaisin analyysein. Murskattua betonia voidaan käyttää jätekeskuksen alueella täyttöihin ja tasaamiseen. Betonin ja betonimurskeen käsittelyn riittävästä meluntorjunnasta on huolehdittava. Murskauslaitteiston ja toiminta-alueen asianmukaisesta pölyntorjunnasta tulee huolehtia muun muassa kastelulla ja liikennöintialueiden säännöllisellä harjauksella.

Teollisuuden suuret, leikattavat raudat ja sekapelti

- 16a Jätekeskuksen alueella voidaan hakemuksen mukaisesti vastaanottaa, varastoida ja käsitellä teollisuudesta peräisin olevia suuria rautoja sekä vastaanottaa ja varastoida sekapeltiä yhteensä 5 000 t/a. Vastaanoton ja käsittelyn tulee tapahtua jätekeskuksen normaalina aukioloaikana päällystetyllä öljynerotuskaivolla varustetulla ja viemäroidyllä kenttäalueella. Myös tarvittava varastointi tulee tehdä samalla lailla varustetulla kentällä.
- 16b Rauta- ja teräskappaleiden pilkkominen tulisi tehdä mekaanisesti leikkamalla aina, kun se on mahdollista. Polttoleikkaus on tehtävä sellaisessa paikassa ja sääolosuhteissa, jossa toiminnasta aiheutuvat haitat ympäristöön pystytään minimoimaan. Polttoleikkauspaikalle kertyvä hienoaines on poistettava säännöllisesti alueelta. Palavia eristeitä, kumi- ja muovimateriaaleja sisältävien kappaleiden polttoleikkausta ei saa tehdä, jollei palavaa materiaalia ennen käsittelyä poisteta. Suurten teräskappaleiden mahdollinen happipeitsaus on tehtävä siten, että syntyvät savukaasut kerätään ja kiintoaine poistetaan niistä korkeapainesuuttimin varustetulla savukaasupesurilla tai muulla vähintään yhtä tehokkaalla puhdistimella. Polttoleikka-

uksista tulee pitää kirjaa ja raportoida niiden toiminta-ajoista vuosiraportin yhteydessä.

Mädätejäännöksen vastaanotto, käsittely ja välivarastointi

- 25a Jätekeskukseen voi vastaanottaa Kouvolan Mäkilän biokaasulaitokselta välivarastoitavaksi tai käsiteltäväksi mädätejäännöstä, joka luovutetaan edelleen viljelijöille lannoite- ja maanparannuskäyttöä varten. Vastaanotettavan mädätejäännöksen määrä välivarastointitarkoitukseen voi olla enintään 9 000 tonnia vuodessa ja kertavarastoinnin määrä enintään 4 500 tonnia. Osa mädätysjäännöksestä voidaan prosessoida ja kompostoida edelleen siten, että se lannoitevalmistetyyppinimeltään vastaa tuorekompostia. Vastaanoton, välivarastoinnin ja käsittelyn tulee tapahtua suljetussa hallissa, jossa on mahdollisuus hajukaasujen poistoon/käsittelyyn. Hajuhaittojen ilmetessä, on hallin ilmanvaihdon hajupäästöt selvitettävä ja tarvittaessa ryhdyttävä hajukaasujen käsittelyyn.
- 25b Jätekeskukseen voidaan vastaanottaa Kouvolan Mäkilän biokaasulaitokselta termisesti kuivattavaksi sekä rakeistettavaksi mädätejäännöstä enintään 19 500 tonnia vuodessa. Vastaavaa jätettä voidaan tuoda kuivattavaksi enimmäismäärän puitteissa myös muualta. Tällöin luvan saajan tulee varmistua sen laadusta ja haitattomuudesta ja toimittaa ennen käsittelyn aloittamista mädätejäännöksen ominaisuuksista ja määrästä selvitys Kaakkois-Suomen ELY-keskukselle..
- 25c Mädätejäännöksen käsittely termisellä kuivauslaitteistolla tulee toteuttaa niin, että kuivausprosessissa syntyvien hajukaasujen maksimipitoisuus laitoksen poistoilmassa on enintään 3 000 HY/m³. Hajuyksikköjen kokonaispäästö ja erilaisten hajapäästöjen määrä raaka- ja tuotevarastoista on pidettävä tasolla, josta ei aiheudu hajuhaittaa ympäristölle. Prosessin kuivausenergiana voidaan käyttää kaatopaikkakaasun CHP -hyödyntämisen lauhde- ja hukkalämpöä. Mädätysjäännös tulisi ensisijaisesti ottaa kuorma kerrallaan suoraan kuivurihalliin tai varastoida pienissä määrissä erillisessä varastohallitilassa.
- 25d Kuivauslaitoksen ja siihen liittyvien toimintojen rakentamisessa on käytettävä parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT). Luvan saajan on toimitettava kuivatuslaitoksesta hyvissä ajoin ennen rakennustöiden aloittamista yksityiskohtainen suunnitelma, joka sisältää selvitykset käytettävästä tekniikasta ja valitusta hajukaasujen käsittelymenetelmästä Etelä-Suomen aluehallintovirastoon hyväksyttäväksi. Selvitykseen on sisällytettävä leviämismalliselvitys termisen kuivatuslaitoksen hajukaasujen (hajuyksiköt) pitoisuuksista ja vaikutuksista jätekeskuksen ympäristössä. Selvitykset käsitellään soveltuvien osien kuten lupahakemus ja niiden johdosta tehdään päätös.

Kuonien ja tuhkien käsittely ja sijoittaminen kenttärakenteisiin

- 28a Kymenlaakson Jäte Oy saa vastaanottaa Keltakankaan jätekeskukseen ja esikäsitellä ja varastoida siellä jätteen polton pohjakuonaa hakemuksen

mukaisesti enintään 35 000 t/a. Tähän jätemäärään ei lasketa mukaan suoraan loppusijoitukseen menevää pohjakuonaa. Kuonaa voidaan käsitellä poistamalla siitä isokokoiset kappaleet välppäämällä, poistamalla magneettiset metallit magneettisella metallinerottimella, erottamalla tarvittaessa ei-magneettiset metallit pyörrevirtaerottimella ja jakamalla kuona käyttökohteen edellyttämiin jakeisiin yksi- tai monivaiheisella seulonnalla. Materiaalia voidaan myös ikäännyttää tarvittaessa haitallisten aineiden liukoisuuksien vähentämiseksi. Käsittelyyn tulevan kuonan lisäksi voidaan vastaanottaa myös vaarattomia tuhkia sijoitettavaksi kenttä- ja kaatopaikkarakenteisiin suoraan tai välivarastoinnin jälkeen. Vastaanotettujen tuhkien ja kuonien kokonaismäärän on tällöinkin oltava enintään 35 000 t/a. Varastoitua kuona ja tuhka on hyödynnettävä kolmen vuoden kuluttua vastaanotosta, jollei varastointi tapahdu kaatopaikka-alueella, jonne kuona tai tuhka on mahdollista myös loppusijoittaa.

28b Kuonan käsittelyn ja varastoinnin tulee tapahtua alueella, jossa on tiivis kenttärakenne ja asianmukainen valumavesien keräily. Käsittelyalueelta on järjestettävä erillinen hulevesiviemärointi ja tasausallaskapasiteetti siten, että kuonan läpi suotautuvan sadeveden sekoittuminen kaatopaikalta tuleviin vesiin pystytään tarvittaessa estämään sekä huolehtimaan erillisestä jätevesientarkkailusta.

28c Käsittelyyn vastaanotettavan kuonan sekä ikäännytetyn kuonan laatua ja ominaisuuksia on seurattava pistokokein sekä kerättävin kokoomanäyttein, jotta voidaan varmistua, että kuonan haitallisten aineiden pitoisuudet ja liukoisuudet ovat hakemuksessa esitetyn mukaisia. Erityisesti on seurattava tulevan kuonan liijypitoisuuksia ja pyrkiä poistamaan erilleen sellaiset saapuvat kuormat, joista ei saada hyödynnettäväksi kelpaavaa materiaalia liijyn kokonaispitoisuuden ylittäessä ongelmajäteraja-arvon 2 500 mg/kg myös kuonasta tehdyssä karkeassa seulajakeessa.

Seurannan tuloksista on raportoitava vuosiraportissa ja seurannan järjestämisestä on toimitettava selvitys Kaakkois-Suomen ELY-keskukselle toiminnan alkaessa.

Jos kuonaa aletaan vastaanottaa uudelta toimittajalta tai uudesta jätteenpolttolaitoksesta, on ennen vastaanoton aloittamista toimitettava Kaakkois-Suomen ELY-keskukselle selvitys kuonan laadusta ja aloitettava sen laajamuotoinen jatkuva vastaanotto vasta, kun ELY-keskus tarkastaa selvityksen ja katsoo vastaanoton mahdolliseksi. Ennen tätä voidaan ELY-keskuksen hyväksynnällä kuonan käsittelyä ja vanhentamista kokeilla alueella kuitenkin pienimuotoisesti.

28d Kuonien vastaanotossa, käsittelyssä ja varastoinnissa tulee huolehtia, ettei kuonan pölyämisestä ole haittaa ympäristölle. Kenttäalueet on pidettävä puhtaana säännöllisesti harjaamalla ja kuivana aikana on harjauksessa käytettävä pölyn sidontaan kastelua. Pölyämistä on estettävä myös kastelamalla tarvittaessa kasoja ja kostuttamalla käsiteltäviä massoja, jos ne ovat päässeet liian kuiviksi. Mahdollisuuksien mukaan on laitteiden pölyisimmät käsittelykohteet koteloitava Jos ympäristöä haittaavaa pölyämistä

ei pystytä riittävässä määrin estämään, tulee koko toiminta sijoittaa hallirakennukseen.

- 28e Hakemuksen mukaisesti käsiteltyä ja ikäännytettyä jätteenpolton pohjakuonaa, samoin kuin muualta vastaanotettua vastaavasti käsiteltyä samalaista kuonaa, voidaan hyödyntää jätekeskuksen alueella hakemuksen mukaisesti kenttärakenteissa, tavanomaisen kaatopaikan pintarakenteissa esipeitto-/kaasunkeräyskerroksessa ja ongelmajätteen loppusijoitusalueen pohjarakenteissa lupamääräysten 35a ja 35b mukaisesti. Käsiteltyä kuonaa voidaan myös toimittaa hyötykäyttöön ulkopuolisiin kohteisiin, joilla on lupa vastaanottaa sitä. Käsitelty kuona tai kuonajae, joka osoittautuu ongelmajätteeksi, voidaan loppusijoittaa ongelmajätteen loppusijoituspaikalle.

Kenttärakenteissa voidaan käyttää myös lupamääräysten mukaisesti eräiden jätteiden käytöstä maarakentamisessa annetun asetuksen muutoksen 403/2009 vaatimukset täyttävää voimalaitostuhkaa korvamaan mineraalisia aineksia. Tarkoitukseen vastaanotetun tuhkan ja kuonan määrä voi olla enintään lupamääräyksessä 28a esitetyn pohjakuonan enimmäismäärä vuodessa, mutta määrärajoitukseen ei lasketa mukaan varastoitujen aiemmilta vuosilta peräisin olevien aineserien käyttöä. Rakennettavat kentät, joissa käytetään kuonaa, tulee pinnoittaa tiivisasfaltilla ja pohja tiivistää keinotekoisella eristeellä, 1,5 mm:n HDPE -kalvolla, kuten hakemuksessa on esitetty.

- 28f Jos käsiteltyä ja ikäännytettyä jätteenpolton pohjakuonaa hyödynnetään jätekeskuksen tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueen pintarakenteissa esipeitto-/kaasunkeräyskerroksessa, on käytettävän kuonan täytettävä VNp 861/1997 liitteen 2 kohdan 3.2.3 kaikki vaatimukset. Kuona on myös eristettävä riittävällä muulla aineskerroksella alapuolisesta biohajoavasta jätteestä. Pintarakenteiden rakentamisessa on otettava huomioon 25.11.2009 annetun päätöksen lupamääräykset 34 ja 35.

Ongelmajätteen loppusijoitusalueen kaatopaikkarakenteet

- 35a Loppusijoitusalueen pohjarakenteet on tehtävä hakemuksen mukaisesti siten, että ne rakenteiltaan, toiminnaltaan ja materiaaleiltaan vastaavat valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen (861/1997) vaatimuksia. Tiivistyskerroksessa ei saa käyttää jätteiksi luokiteltuja materiaaleja eikä teollisuuden sivutuotteita. Tiivistyskerroksen yläpuolisissa rakenteissa voidaan käyttää hakemuksessa esitettyjä tavanomaisiksi jätteiksi luokiteltuja jätemateriaaleja. Loppusijoitusalueelta kertyvät suoto- ja hulevedet on tasattava ja laskeutettava niin, että virtaukset ovat hallittavissa ja laskeutunut kiintoaine saadaan talteen ja että vesien määrää ja pitoisuutta voidaan tarkkailla ja niiden pH:n säätäminen voidaan tarvittaessa ottaa käyttöön.
- 35b Pohjarakenteen kuivatuskerrokseen on asennettava salaojaputkisto. Kuivatusrakenteen vedenläpäisevyyden on oltava $k \geq 1 \times 10^{-3}$ m/s. Kuivatuskerrosmaalina saa käyttää kitkamaa-aineita, tarkoitukseen soveltuvaa pysyväksi tai tavanomaiseksi jätteeksi luokiteltavaa pohjakuonaa tai muuta vastaavaa materiaalia. Materiaalina voidaan käyttää myös rengas-

rouhetta, jos voidaan osoittaa sen vedenläpäisevyyden säilyvän riittävänä läjitysalueen jätetäytön aiheuttamasta painumasta huolimatta koko läjitysalueen täyttöajan. Jos kuivatuskerroksessa käytetään useanlaisia materiaaleja, on niiden sekoittuminen keskenään estettävä suodatinkankailla. Samoin on estettävä routasuojamateriaalin sekoittuminen kuivatuskerrokseen, jos materiaalit eivät ole samaa ainesta. Routasuojaj- ja suojamateriaalit eivät saa sisältää merkittävästi biohajoavia aineksia.

- 35c Ongelmajätteen loppusijoitusalueen pohjan rakentamisesta on esitettävä yksityiskohtaiset suunnitelmat Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään kuukautta ennen rakentamisen aloittamista. Suunnitelmaan on sisällytettävä rakennussuunnitelma, rakentamisen työtapaselostus, rakentamisen laadunvalvontasuunnitelma sekä tiiveystutkimus tiivistämiseen käytettävästä materiaalista sekä selvitykset kuivatuskerroksessa käytettävän materiaalin soveltuvuudesta ja pohjarakenteiden pitkäaikaistoimivuudesta. Tällöin on mm. osoitettava, että rakennettavalla tuhkakaatopaikalla liukeneva kalsium ja muut mahdolliset aineet eivät aiheuta kaatopaikkaveden keräys- ja johtamisjärjestelmien toimivuuden heikkenemistä tai tukkeutumista pitkällä aikavälillä.
- 35d Loppusijoitusalueen tai sen osan täytyttyä tai jäätyä pois käytöstä, on alue muotoiltava, tiivistettävä ja peitettävä mahdollisimman nopeasti, jotta kaatopaikalta suotautuvan veden määrä on mahdollisimman vähäinen. Käytöstä poistamisesta tulee esittää tarkennettu suunnitelma lupaviranomaiselle, joka käsittelee sen soveltuvien osien kuten lupahakemuksen ja antaa sen johdosta tarvittaessa YSL 55 § 3 momentin nojalla päätöksen tämän luvan täydennykseksi.

Kaatopaikkakaasujen tarkkailut

43. Tavanomaisen jätteen kaatopaikan kaatopaikkakaasun kerran vuodessa tehtävää tarkkailua on jatkettava. Kaatopaikasta purkautuvan kaasun keräys ja polttaminen on toteutettava täyttövaiheiden pintarakenteiden toteuttamisen yhteydessä esitetyillä kaasunkeräysjärjestelmillä ja keräys voidaan aloittaa hakemuksessa esitetyllä pumppaamalla, soihtupolttimella ja CHP -yksiköllä. Jos kaasuntarkkailu osoittaa, että metaania pääsee kaatopaikalta merkittäviä määriä suoraan ulkoilmaan ennen eri täyttövaiheiden pintarakenteiden toteuttamisvaihetta, on kaatopaikkakaasun käsittely järjestettävä osittain jo tätä ennen.

Jätevesien käsittely ja tarkkailu

- 46a Luvan saajan on seurattava ongelmajätteen loppusijoitusalueen määräyksen 35a ja kuonankäsittelyalueen määräyksen 28b mukaisten tasattujen suoto- ja hulevesien laatua ja huolehdittava, ettei näitä vesiä johdeta jätekeskuksen olemassa oleviin yhteisiin tasausaltaisiin ja viemäriin ennen kuin on varmistettu, että niistä ei voi aiheutua kunnalliseen viemäriin johdettavien vesien haitta-ainespitoisuuksien raja-arvojen ylittymistä tai haittaa jätekeskuksen vesien esikäsittelyn toimivuudelle. Tasausaltaiden vesistä on ainakin kerran vuodessa analysoitava ja raportoitava pH, kiintoaine,

sähkönjohtavuus sekä määräyksessä 47 mainittujen epäorgaanisten epäpuhtauskomponenttien pitoisuudet.

47. Luvan saajalla tulee olla voimassa oleva sopimus viemärilaitoksen kanssa jätevesien johtamisesta viemäriverkkoon, jonka jätevedet puhdistetaan parhaan tekniikan mukaisesti biologisesti sekä fosforia saostamalla ja jossa jätevesien käsittelyyn kuuluu myös typen poisto. Jätekeskuksen jätevesien johtamisessa viemäriin on noudatettava seuraavia enimmäisraja-arvoja:

Komponentti	Pitoisuusraja-arvo (mg/l)
Elohopea, Hg	0,01
Kadmium, Cd	0,02
Nikkeli, Ni	0,5
Lyijy, Pb	0,5
Arseeni, As	0,1
Sinkki, Zn	2,0
Kromi, Cr	0,5
Kupari, Cu	0,5
Mineraaliöljyt	50
Haihtuvat liuottimet	3
Sulfaatti ⁽¹⁾	1000
Syanidi	0,5
Fenolit ja Kreolit (yht.)	50
Kloridi	tavoitearvo 6000

⁽¹⁾ sulfaatti, tiosulfaatti ja sulfiitti yht. sulfaattina

Viemäriin johdettavista vesistä on vähintään kaksi kertaa vuodessa analysoitava ja raportoiva vuosiraportissa valvoville viranomaisille edellä mainittujen epäpuhtauskomponenttien pitoisuudet. Ylitystapauksissa on raportointi tehtävä välittömästi.

Vakuus

- 56a Vakuuden tarkistamista varten on toiminnanharjoittajan tehtävä ennen ongelmajätteen kaatopaikan toiminnan aloittamista tätä koskeva laskelma ja selvitys jätekeskuksen kaatopaikkojen sulkemiseen menevistä arvioituista kuluista ja niiden vaatimasta vakuusarvosta sekä arvioitava, onko alueella käytössä oleva jätteiden loppusijoituskapasiteetti kaikissa tilanteissa riittävä alueelle varastoidun kuonan loppusijoittamiseen ja missä määrin ja millaisin kustannuksin sitä poikkeustilanteessa jouduttaisiin loppusijoittamaan muualle. Selvitys on toimitettava Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, joka voi sopia toiminnanharjoittajan kanssa vakuusarvon mahdollisesta korottamisesta.

RATKAISUN PERUSTELUT

Lupaharkinnan perusteet ja luvan myöntämisen edellytykset

Etelä-Suomen aluehallintovirasto katsoo, että hakemuksen mukaisesta toiminnasta asetetut lupamääräykset huomioon ottaen ei ennalta arvioiden aiheudu terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai erityisten luonnon-olosuhteiden huonontumista, vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta räsitystä naapureille.

Kun toimintaa harjoitetaan hakemuksessa esitetyllä tavalla noudattaen aiemmin ja nyt annettuja määräyksiä, voidaan sen katsoa täyttävän ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten tavoitteet sekä yleiset periaatteet ja vaatimukset. Luvan myöntämiselle ei ole myöskään kaavoituksellisia tai luonnonsuojelullisia esteitä. Ympäristönsuojelulain 42 §:n mukaiset luvanmyöntämisedellytykset ovat olemassa. Koska hakemuksen mukaiset toiminnot ovat osa jätekeskuksen toimintaa, tulee uusien ja muutettujen lupamääräysten lisäksi soveltuvien osin noudattaa voimassa olevan 25.11.2009 annetun luvan A 1097 (KAS-2009-Y-96-111 / KAS-2003-Y-109-121) lupamääräyksiä.

Lupamääräysten yleisperustelut

Jätelain mukaan jäte on käsiteltävä hallitusti ja hyödynnettävä, jos se on teknisesti mahdollista ja jos siitä ei aiheudu kohtuuttomia lisäkustannuksia verrattuna muulla tavoin järjestettyyn jätehuoltoon. Jätteestä tai jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jäteasetuksen mukaan jätteiden käsittelylaitoksen toiminta ei saa aiheuttaa pöly- tai meluhaittaa, maaperän tai pinta- ja pohjavesien pilaantumista eikä ympäristön roskaantumista tai muuta siihen rinnastettavaa kyseiselle laitokselle ominaista haittaa. Lain mukaan jätettä saa luovuttaa vain jätetiedostoon hyväksytyille kuljettajalle tai sille, jolla on oikeus ottaa vastaan jätettä ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan nojalla. Valtioneuvoston päätöksen kaatopaikoista (861/1997) mukaan hyötykäytettäviä jätteitä saa alueella varastoida enintään kolme vuotta. (YSL 4 §, 5 §, 7 §, 8 §, 42 §, 43 §, 45 §, JäteL 4 §, 6 §, 19 §, JäteA 8 §, NaapL 17 §).

Lupamääräysten perustelut

Määräys 2. Määräys on muutettu ottaen huomioon hakemuksessa esitetyt muutokset koskien ongelmajätetuhkien määriä ja niiden loppusijoitusta. Loppusijoitettavien jätteiden laatuun ei hakemuksessa haettu muutoksia ja jätelaadut ovat pysyneet ennallaan. Ongelmajätteiden lisäksi voi loppusijoitusalueelle sijoittaa myös jätteenpolttolaitosten tavanomaisia vaarattomia kuonia ja tuhkia. Tämä on perusteltua kuonien samankaltaisuuden vuoksi ja siksi, että tuhkien laatu, pitoisuudet ja liukoisuudet vaihtelevat paljon

polttoaineen laadun mukaan ja ominaisuudet muuttuvat myös tuhkien ikääntyessä. Tuhkien luokat voivat siten vaihdella, vaikka ne ovat peräisin samasta prosessista ja onkin tarkoituksenmukaista käsitellä ja loppusijoittaa niitä samoilla alueilla.

Määräys 9. Lupamääräyksen rajoitus koskee tavanomaisen jätteen kaatopaikkaa. Ympäristöministeriön toimittamassa oppaassa (Ympäristöhallinnon ohjeita 2/2006) on esitetty, että tavanomaisen jätteen kaatopaikalle voisi sijoittaa pienjäte-eriä, joiden mineraaliöljyjen (C10–C40) enimmäispitoisuus olisi 2 500 mg/kg, mutta mikäli bentseenijakeita on mukana, käytettäisiin ongelmajäterajaa 1 000 mg/kg.

Määräys 15 Jätekeskuksen alueelle voidaan ottaa murskattavaksi puhdasta betonia hakemuksen mukaisesti 30 000 t/a. Betonin puhtautta on arvioitava asetuksen 591/ 2006 ja sen muutoksen (403/2009) mukaisin kriteerein. Asiaa koskeva määräys on yhdistetty 25.11.2009 annetun päätöksen rakennusjätteiden käsittelyä koskevaan lupamääräykseen. Samalla lupamääräystä on muutettu ja poistettu velvoite tehdä rakennusjätteen murskauksesta meluilmoitus. Pysyväluonteisesta toiminnasta, joka edellyttää ympäristölupaa, ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, vaan toiminnan meluntorjuntamääräykset on annettava ympäristöluvassa. Toiminnassa on otettava huomioon jätekeskuksen toiminta-aika arkipäivisin klo 7.00–18.00. Melumääräykset on pystyttävä toiminta-aikana täyttämään. Betonin ja murskeen varastoinnissa tulee ottaa huomioon, mitä kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) 2 §:ssä on mainittu määräajojista ja hyödynnettävä ainekset kolmen vuoden kuluttua vastaanotosta.

Määräykset 16a ja 16b perustuvat ympäristönsuojelulain 45 §:ään, jonka mukaan jätteen laitos- tai ammattimaista hyödyntämistä tai käsittelyä koskeva lupa voidaan rajoittaa tietynlaisen jätteen käsittelyyn. Rauta- ja teräskappaleiden pilkkominen polttoleikkaamalla aiheuttaa päästöjä ympäristöön ja pilkkominen mekaanisesti hydraulileikkaimella tulisi olla ensisijainen menetelmä. Polttoleikkauspaikka on valittava siten, että se on kaukana asutuksesta ja yleisestä liikenteestä ja pölyaines on kerättävissä alueelta talteen. Happipeitsausta käytetään usein seostettujen erikoisterästen leikkaamiseen ja savukaasujen puhdistuskäsittely on tällöin erityisen tärkeää. Toiminnassa on otettava huomioon jätekeskuksen toiminta-aika arkipäivisin klo 7.00–18.00. Melumääräykset on pystyttävä toiminta-aikana täyttämään.

Määräykset 25a–25d koskevat Kouvolan Mäkikylän biokaasulaitoksessa mädätysprosessissa syntyvän lietteen vastaanottoa ja käsittelyä. Määrät perustuvat hakemukseen. Lietteet on määrätty vastaanotettavaksi halli- tai laitostiloihin ja hajukaasut tarvittaessa käsiteltäväksi. Hajujen torjuntaan on kiinnitetty päätöksessä huomiota, koska jäteliätteet ovat osoittautuneet yleensä herkiksi aiheuttamaan hajuhaittoja erilaisissa virhekäsittelytilanteissa ja vaikeissa säilytysolosuhteissa ulkoalueilla. Asiaan vaikuttaa myös se, että jätekeskuksen alueella syntyy ja voi syntyä jo monista käsittelyluvan saaneista kohteista samantyyppisiä hajuja, jotka voivat vahvistaa tois-

tensa vaikutuksia. Eri hajulähteiden yhteisvaikutuksista ei ole missään vaiheessa tehty tarkempia laskennallisia selvityksiä.

Termisen kuivatuslaitoksen päästöistä ja niiden vaikutuksista onkin päätöksessä määrätty tekemään nyt hajumalliselvitys. Päätöksessä on hyväksytty laitokselle sijoituslupa jätekeskuksen alueelle ja määrätty laitoksen pistehajupäästöjen enimmäisyksikköpitoisuus. Laitoksen yksityiskohtaisempi suunnittelu on kuitenkin kesken ja kaikki laitoksen ympäristövaikutukset eivät ole selvillä. Jotta voidaan varmistua laitoksen lopullisista ympäristöluvan myöntämisedellytyksistä ja siinä tarvittavista lupamääräyksistä, on termisestä kuivatuslaitoksesta tehtävä vielä Etelä-Suomen aluehallintoviraston hyväksyttäväksi tarkempi laitossuunnitelma.

Seuraavassa lupamääräysten tarkistamishakemuksessa on määrätty haki ja selvittämään laajemmin myös koko jätekeskuksen hajukaasujen päästöjä ja niiden leviämistä.

Määräykset 28a–28f käsittelevät tuhkien ja jätteenpolton kuonien vastaanottoa ja käsittelyä. Kotkan Energian yhdyskuntajätteitä polttavan arinalaitoksen (Hyötyvoimalaitos) pohjakuonaa voidaan ottaa vastaan ja käsitellä jätekeskuksen alueella. Jätteenpolton pohjakuonaa on tutkittu viime vuosiin paljon myös Suomessa. Niiden laatu vaihtelee suuresti johtuen jätteenpoltoaineiden lyhyen aikavälin suuristakin vaihteluista. Tuore jätteenpolttolaitoksen kuona on pääsääntöisesti määriteltä ongelmajätteeksi (vaarallinen jäte), mutta sen hyötykäyttökelpoisuutta pystytään parantamaan ja luokittelemään muuttamaan metallien poistamisella, ikäännyttämällä ja seulomalla se raekooltaan erilaisiin jakeisiin. Kymenlaakson Jäte Oy:lle on myönnetty lupa kuonan käsittelyyn. Ongelmallinen aine kuonissa on varsinkin lyijy, jota erilaisten selvitysten mukaan tuoreessa kuonassa voi olla hetkittäin paljon. Lyijy jää kuitenkin lähinnä jakeeseen 0–4 mm. Määräyksessä 28c on määrätty seuraamaan lyijypitoisuuksia tulevassa kuonassa ja pyrkiä käsittelemään erikseen huonosti hyödynnettävät ja mahdollisesti ongelmajätteiksi lyijypitoisuuden vuoksi jäävät kuonaerät. Tällaista seuranta voitaisiin tehdä esim. keräämällä tietyn lyhyen aikajakson aikana saapuneista kuormista keräysnäyte, seulomalla näytteestä hienoaines pois ja analysoimalla loppunäyte kenttäanalysaattorilla. Periaatteessa seuranta olisi mahdollista tehdä myös lähtöpäässä kuonan syntypaikalla.

Kuonia ja tuhkia on mahdollista hyödyntää jätekeskuksen alueella kenttärakenteissa ja tarkemmin määritellyissä kaatopaikkarakenteissa. Jos kuonaa käytetään tavanomaisen kaatopaikan esipeitto- tai kaasunkeräysrakenteessa, on huolehdittava, että kuona ei pääse kosketuksiin tavanomaisen jätteen kanssa. Kuonan käyttäytymisestä ja liukenevuudesta sen sekoitessa muihin jäteaineisiin ei ole riittävää tutkittua tietoa.

Määräykset 35a–35d. Hakemuksessa on esitetty riittävät selvitykset käytettävien jättemateriaalien ominaisuuksista ja niiden käytöstä suojarakenteissa, jotta asia on voitu päätöksessä ratkaista ja antaa tarvittavat ympäristönsuojeluasetuksen 20 § mukaiset määräykset ongelmajätteiden lop-

pusijoittamiselle. Määräyksissä on ohjeistettu kuonan ja rengasrouheen käyttöä, jotta kaatopaikasta ei aiheutuisi haittaa ympäristölle. Kuonan sekoittuminen rengasrouheeseen tulee estää, koska se voi tukkia rouhekapaleiden väliin jääviä rakoja, joihin rengasrouheen hyvä vedenläpäisevyys perustuu. Ongelmajätteen loppusijoitusaluetta koskevat myös 25.11.2009 annetun luvan lupamääräykset 3, 33, 34, 36, 37, 44, 50 ja 55, jotka käsittelevät mm. kaatopaikkojen hoitosuunnitelmaa, tasausaltaita, pintarakenteita, laadunvalvontasuunnitelmaa, riippumatonta laadunvalvojaa, kaatopaikkakaasujen tarkkailua, pelastussuunnitelmaa sekä kaatopaikan jälkihoitoa ja jälkihoidon kestoa. Aiemman luvan määräyksiä 12 ja 13 ei sellaisenaan suoraan tule soveltaa ongelmajätteiden loppusijoittamiseen.

Rakennustyöt voidaan aloittaa, kun Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on saanut yksityiskohtaisen rakennussuunnitelman ja hyväksynyt rakenteissa käytettävät materiaalit ja todennut suunnitelman olevan tämän ympäristölupapäätöksen määräysten mukainen ja vastaavan kaatopaikkarakentamisessa käytettävää hyvää rakennustapaa ja laadunvalvontakäytäntöä. Suunnitelma hyväksytään kirjallisesti ja valvova viranomainen antaa siitä päätöksen tai muun hyväksymisasiakirjan toiminnanharjoittajalle.

Määräyksessä 43 muutetaan kaatopaikkakaasujen tarkkailua ja keräilyä koskevaa aiempaa määräystä. Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on valvovana viranomaisena todennut 24.4.2011 omaaloitteisessa valvontakirjeessään, että kaatopaikkakaasun käsittelyjärjestelmien rakentaminen tulisi toteuttaa viipymättä, koska kaasun sisältämä metaanipitoisuus on riittävä hyötykäyttöön ja toisaalta kaasun korkea rikkivetypitoisuus aiheuttaa hajuhaittoja ympäristöön. Kaakkois-Suomen ELY-keskus on todennut myös, että suunnitellut kaatopaikkakaasun hyödyntämiseen hankittavat CHP -yksikkö ja jalostusyksikkö eivät ole sellaisia muutoksia, jotka edellyttäisivät sellaisenaan ympäristöluvan muutosta ja niihin kohdistuvien lupamääräysten antamista. Aluehallintovirasto on määrännyt kaasun käsittelyn ja polttamisen aloitettavaksi sekä sisällyttänyt kaasunkäsittelyä koskevan laitteiston lupamääräykseen. Kun jätekeskusta ja myös kaatopaikkaa koskeva lupa on tullut muista syistä vireille, on siihen sisällytettävä kaasunkeräystä koskevat muutokset ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin kohdan 2 mukaisesti teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvänä toimintana, vaikka erillisenä asiana muutokset eivät luvan vireille saattamista edellyttäisikään. Määräys kaasunkeräyksen aloittamisesta ja polttamisesta perustuu valtioneuvoston päätöksen 861/1997 liitteen 1 kohtaan 4.

Voimassaoleva lupa vaatii, että laitoksen rakentamisessa on käytettävä parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Tämä koskee myös CHP -yksikköä ja merkitsee mm. että laitoksen on täytettävä polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista annettun asetuksen (445/2010) vaatimukset. 25.11.2009 annetun päätöksen melua koskeva määräys 7 vaatii myös CHP -yksiköltä hyvää meluntorjuntaa ja melun raja-arvojen huomioon ottamista.

Määräykset 46a ja 47 koskevat jätevesiä. Jätekeskuksen alueella alkaa jätteenpolton pohjakuonan laaja käsittely ja varastoiminen ja myös ongelmajätteiden sijoittaminen asianomaiselle kaatopaikalle voi alkaa päätöksen mukaisesti. Näiden toimintojen jätevesiä on syytä seurata. Tuoreen kuonan haitta-aineiden liukoisuusarvot ovat verrattain korkeita ja voi olla tarvetta estää jätevesien pääsy viemäriin ja tarvittaessa tasata niiden virtaamaa. Tasauksella ja laskeutuksella on mahdollista vähentää myös haitallisten aineiden kiintoaineeseen sitoutuneita päästöjä. Tasausaltaan sijasta ongelmajätteen kaatopaikan vedet voidaan tasata myös muilla soveltuvilla rakenteilla.

Päästöille viemäriin on tarpeen antaa päästöraja-arvot, koska suuri osa viemäriin päätyvistä haitallisista aineista päätyy vesistöön tai jätevesilietteeseen ja mm. haitalliset alkuaineet eivät puhdistusprosesseissa katoa minnekään. Ne tulisikin saada hyvällä jätteen käsittelyllä ja parhaalla käytössä olevalla tekniikalla talteen tai jäämään mahdollisimman suuressa määrin pysyvästi ja turvallisesti jätekeskuksen loppusijoitusalueille. Annetut raja-arvot perustuvat osittain valtioneuvoston asetukseen vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006). Osittain ne vastaavat hyvää tasoa, mitä hyvin toimivalta jätteenkäsittelylaitokselta voidaan vaatia, kun otetaan huomioon myös aineiden reduktio biologisesti hajoamalla viemärilaitoksen jätevedenpuhdistamossa. Kloridille on asetettu tavoitearvo, joka on lähinnä vuositason arvo ja kuvaa tiettyä tasoa, joka jätteenkäsittelylaitosten tulisi sisämaassa saavuttaa. Jos jätevedet päätyvät mereen kuten Kymenlaakson Jäte Oy:n tapauksessa käy, ei raja-arvon saavuttamisella ole samaa merkitystä kuin sisämaassa pienten vesistöjen rannalla.

Viemäriin johdettavien vesien ravinnepäästöille, BOD₇ ja COD_{Cr}, ei ole asetettu päästöraja-arvoja, vaan on edellytetty jätevesien asiallista puhdistamokäsittelyä viemärilaitoksella. Varsinkin kaatopaikkavesien COD_{Cr} -päästöt voivat kuitenkin olla korkeita ja reduktio biologisissa puhdistamoissa heikkoa. Hyvin toimivalta jätteiden käsittelylaitokselta voidaankin edellyttää, että asiaan kiinnitetään huomiota ja COD_{Cr} -päästöjä viemäriin pyritään rajoittamaan. Suuret COD_{Cr} -päästöt merkitsevät käytännössä myös suuria haitallisten orgaanisten aineiden päästöjä. Asiaan liittyen onkin vaadittu päätöksessä selvitystä seuraavassa lupamääräysten tarkistamisvaiheessa.

Määräys 56a. Ympäristönsuojelulain 42 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on annettava riittävä vakuus kaatopaikkatoimintaa ja ongelmajätteiden hyödyntämis- tai käsittelytoimintaa varten. Kymenlaakson Jäte Oy on antanut em. toimitoja varten 700 000 euron vakuuden, jonka voidaan katsoa tässä vaiheessa olevan riittävä. Ongelmajätteen kaatopaikan perustamisen ja vastaanotettavan jätteenpolttolaitoksesta ja voimaloista peräisin olevan jätemäärän myötä, on perusteltua tarkistaa annetun vakuuden riittävyys. Vakuuden määrää voidaan lisätä asiasta sopimalla tai muuttaa vakuuden määrää ympäristönsuojelulain 58 §:n nojalla valvovan viranomaisen tai luvanhaltijan hakemuksesta.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Lausunnoissa esitetyt vaatimukset on otettu huomioon lupamääräyksistä ja niiden perusteluista ilmenevällä tavalla.

LUVAN VOIMASSAOLO JA LUPAMÄÄRÄYSTEN TARKISTAMINEN

Päätöksen voimassaolo

Tämä lupa on voimassa toistaiseksi. Hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi tulee toimittaa Etelä-Suomen aluehallintovirastoon **30.4.2019** mennessä yhdessä koko jätekeskusta koskevan tarkistushakemuksen kanssa.

Tällöin on esitettävä selvitys siitä, minkälaiset ovat olleet ainespäästöt hakemusta edeltävinä vuosina jätevesiviemäriin ja arvio siitä, miltä osin ne keskimäärin päätyvät vesistöön, ilmakehään tai jätevesilietteeseen tai haajoavat haitattomiksi muiksi aineiksi. Asiassa on arvioitava myös ravinnepäästöt sekä BOD₇ ja COD_{Cr} -kuormitusta aiheuttavat päästöt. Asian yhteydessä on selvitettävä myös, mitkä ovat teknistaloudelliset mahdollisuudet vähentää näitä päästöjä edelleen jätekeskuksen alueella omin toimenpitein. Erityisesti on arvioitava COD_{Cr} -päästöjen vähentämismahdollisuuksia.

Tarkistamishakemuksen yhteydessä on esitettävä selvitys myös koko jätekeskuksen alueen ja toimintojen hajupäästöistä ja arvioitava mallilaskelmilla niiden leviämistä ja pitoisuuksia sekä niistä aiheutuvien haittojen voimakkuutta jätekeskuksen ympäristössä. Selvityksessä on kiinnitettävä huomiota erityisesti erilaisten hajapäästölähteitten kuten kaatopaikkojen päästöjen mahdollisimman luotettavaan arviointiin.

Mikäli laitoksen toiminnassa tapahtuu olennaisia muutoksia, tulee laitoksen hakea uutta ympäristölupaa. (YSL 55 §)

Korvattavat päätökset

Tällä päätöksellä korvataan Kaakkois-Suomen ympäristökeskuksen Kymenlaakson Jäte Oy:lle 25.11.2009 antaman ympäristöluvan (Nro A 1097, KAS-2009-Y-96-111) lupamääräykset 2, 9, 15, 43 ja 47.

Lupaa ankaramman asetuksen noudattaminen

Jos asetuksella annetaan säännöksiä, jotka ovat ankarampia kuin tämän päätöksen lupamääräykset, tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava. (YSL 56 §)

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Etelä-Suomen aluehallintovirasto määrää, että hakemuksessa esitetyt jätteenpolton pohjakuonien ja tuhkien vastaanotto- ja käsittelytoiminnot sekä kaatopaikkakaasujen keräily, pumppaaminen ja polttaminen voidaan aloittaa tätä lupapäätöstä noudattaen muutoksenhausta huolimatta vakuutta vastaan. Vakuutena voidaan käyttää hakijan koko jätekeskuksen toiminnalle antamaa 700 000 euron vakuutta. Valitus korvauksesta ei estä toiminnan aloittamista. (YSL 101§)

Perustelut:

Kyseessä olevalle toiminnalle ei ole ympäristönsuojelullisia esteitä, eikä näiden toimintojen aloittaminen tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Toiminnot tulevat sijoittumaan olemassa olevan jätekeskuksen alueelle. Muita uusia toimintoja ei voida aloittaa ennen kuin päätös saa lainvoiman.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Ympäristönsuojelulaki (86/2000) 4–8, 28, 31, 34–38, 41–43, 45–46, 50–56, 58, 76, 81, 83, 90, 96–97, 101, 101a, 105 §
 Ympäristönsuojeluasetus (169/2000) 1, 5, 8–10, 12, 14, 16–21, 23, 30 §
 Laki eräistä naapurisuhteista (26/1929) 17 §
 Jätelaki (1072/1993) 4, 6, 11–12, 15, 19, 51–52 §
 Jäteasetus (1390/1993) 3–10, 22 §
 Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista (861/1997)
 Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992)
 Ympäristöministeriön asetus yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta (1129/2001)
 Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (591/2006 ja muutos 403/2009)
 Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006)
 Valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista (445/2010)
 Valtion maksuperustelaki (150/1992)
 Valtioneuvoston asetus aluehallintoviraston maksuista (1145/2009)

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Käsittely maksu on **16 870 €**. Lasku lähetetään erikseen valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta Joensuusta.

Ympäristönsuojelulain 105 §:n mukaan lupahakemuksen käsittelystä peritään maksu, jonka suuruus määräytyy valtion maksuperustelain (150/1992) perusteella annetun valtioneuvoston asetuksen (1145/2009) aluehallinnon maksuista mukaisesti. Ympäristölupahakemuksen käsittelystä perittävän

maksun suuruus määräytyy asetuksen maksutaulukon mukaan seuraavasti:

- ongelmajätteen kaatopaikka, 11 840 €,
- tavanomaisen jätteen kaatopaikka, 9 580 €
- jätteiden hyödyntämis- tai käsittelylaitos, jossa hyödynnetään tai käsitellään jätettä yli 10 000 tonnia vuodessa, 4 870 €.

Ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n mukaista toimintakokonaisuutta koskevan lupa-asian käsittelystä peritään yhdistetty maksu siten, että korkeimpaan maksuluokkaan kuuluvan toiminnan käsittelymaksuun lisätään muiden toimintojen osuutena 50 prosenttia näiden toimintojen maksusta. Asetuksen mukaan toiminnan olennaista muuttamista koskevan lupahakemuksen käsittelystä peritään maksu, jonka suuruus on 50 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta.

Tämän hakemuksen käsittelymaksu määräytyy seuraavasti:

Ongelmajätteen kaatopaikka: 11 840 € (-50 %) => 5 920 €

Tavanomaisen jätteen kaatopaikka: 9 580 € (-50 %, -50 %) => 2 395 €

Rautakappaleiden käsittely*: 2 500 € (-50 %) => 1 250 €

Betonin käsittely: 4 870 € (-50 %) => 2 435 €

Kuonien ja tuhkien käsittely: 4 870 € (-50 %) => 2 435 €

Mädätejäännoksen käsittely: 4 870 € (-50 %) => 2 435 €

Yhteensä: 16 870 €

*koska käsittely enintään 5 000 t/a, peritään siitä Kouvolan kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunnan käyttämää maksua vastaava maksu

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös Kymenlaakson Jäte Oy

Jäljennös päätöksestä

Kouvolan kaupungin kaupunginhallitus

Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (sähköisesti)

Suomen ympäristökeskus (sähköisesti)

Ilmoitus päätöksestä

Asianosaisille listan dpoESAVI-515-04-08-2010 mukaan.

Ilmoittaminen ilmoitustauluilla ja lehdessä

Tieto päätöksestä julkaistaan Etelä-Suomen aluehallintoviraston ympäristölupavastuualueen ilmoitustaululla ja päätöksestä kuulutetaan Kouvolan kaupungin virallisella ilmoitustaululla.

Kuulutuksesta ilmoitetaan Kouvolan Sanomat -nimisessä sanomalehdessä.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta. (YSL 96 §)

Valitusoikeus lupapäätöksestä on luvan hakijalla ja niillä, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä niillä viranomaisilla, joiden tehtävänä on valvoa asiassa yleistä etua. (YSL 97 §)

Liite

Valitusosoitus

Harri Majander

Tuula Räsänen

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Harri Majander ja esitellyt ympäristöyhtälitarkastaja Tuula Räsänen.

TR/sv

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen	Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta . Asian käsittelystä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.
Valitusaika	Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. Valitusaika päättyy 20.10.2011 .
Valitusoikeus	Päätöksestä voivat valittaa ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuin ympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, kuntien ympäristön-suojeluviranomaiset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.
Valituksen sisältö	Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava - päätös, johon haetaan muutosta - valittajan nimi ja kotikunta - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti vaasa.hao@oikeus.fi) - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta - mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi - perusteet, joilla muutosta vaaditaan - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faxilla tai sähköpostilla)
Valituksen liitteet	Valituskirjelmään on liitettävä - asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta

Valituksen toimittaminen Etelä-Suomen aluehallintovirastolle

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Etelä-Suomen aluehallintovirastolle. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, faxina tai sähköpostilla. Sähköisesti (faxina tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteissa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Etelä-Suomen aluehallintoviraston yhteystiedot

käyntiosoite:	Ratapihantie 9, 00520 Helsinki
postiosoite:	PL 110, 00521 Helsinki
puhelin:	(vaihde) 020 636 1040
fax:	09 6150 0533
sähköposti:	ymparistoluvat.etela@avi.fi
aukioloaika:	klo 8 - 16.15

Oikeudenkäyntimaksu	Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 90 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.
----------------------------	--